

မိ : မိ : ဝေ ဝေ

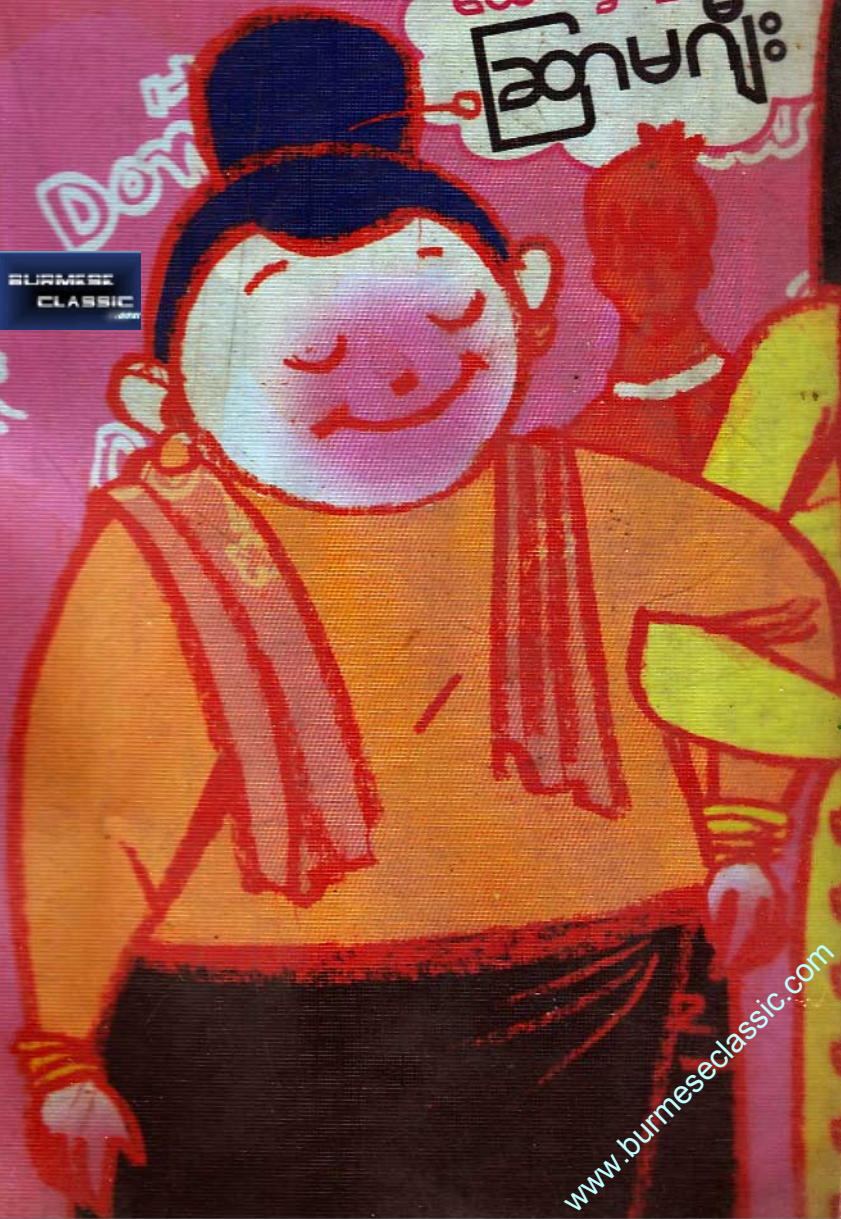
မာရ်အိန္ဒိယ

မာရ်အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ

Don't

BURMESE CLASSIC

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာပုဒ်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၂၀၉၀၃၂
- မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၂၆၄၀၄၂
- အုပ်စီရင်း - ကိုဆန်း
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်မိုးသီတာ (စိုးမိုးစာပေ)
(မြ-၀၃၈၅၁)
အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၇ လမ်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးမြင့်သန်း (မြ-၀၄၉၀၂)
စံပယ်အောင်ဆက်
၆၈၊ စကားဝါလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်။
- အတွင်းဖလင် - ဦးထွန်းဆိုင်
- စာအုပ်ချုပ် - ကိုသန်းဌေး
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ။
ပထမအကြိမ်။
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၆၀၀ ကျပ်

A wife and oxen choose from your own country.
ဇနီးနှင့် နွားထီးကို မိမိဇာတိမှ ရွေးချယ်ပါ။

Italian Proverb

x x x . x

၈၉၅ . ၈၃

မြည့်ပိုင်မျိုးအိမ်
 ယောက္ခမကြီးကဩမရီး/မြည့်ပိုင်မျိုးအိမ် ။ - ရန်ကုန်
 စိုးမိုးစာပေ၊ ၂၀၁၂
 ၁၄၀ - စာ၊ ၁၃. ၅ x ၂၀. ၅ စင်တီ။
 (၁) ယောက္ခမကြီးကဩမရီး

BURMESE CLASSIC

“မင်းနယ်ကွယ် နေနိုင်လိုက်တာ”

မီးဖိုဆောင်ထဲမှထွက်လာသော ယောက္ခမကြီး၏ စကား အဆုံးမှာ ‘ဗျာ’ဟု သူ နားမလည်နိုင်စွာ ‘ဗျာ’ဖြစ်သည်။ ယောက္ခမ ကြီးက အိမ်ထဲသို့ဝင်ဝင်လာချင်း ‘သားရေ... သမီးကော’ဟု ဇေးသည်မို့ ‘မီးဖိုဆောင်ထဲမှာ အမေ’ဟု သူ ရိုသေစွာ ဖြေဖြစ်ခဲ့ သည်။

ယောက္ခမကြီးကလည်း ‘ဟုတ်လား’ဟု ညင်သာစွာဆိုရင်း မီးဖိုဆောင်ထဲ ဝင်သွားခဲ့သည်။ သိပ်မကြာခင်မှာပင် မီးဖိုဆောင်

ထဲမှ ဗျာယီးဗျာယာဖြင့် ပြန်ထွက်လာကာ ‘မင်းနယ်ကွယ် နေနိုင် လိုက်တာ’ဟု သူ့ကိုဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ ‘ဗျာ’ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။

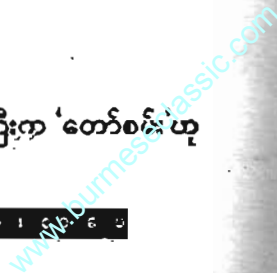
“မဗျာနဲ့... မင်းတကျတော့ ဧည့်ခန်းမှာ မိန့်မိန့်ကြီးထိုင် ပြီးတော့ ဂျာနယ်ဖတ်နေတယ်၊ ငါ့သမီးကကျတော့ မီးဖိုဆောင်ထဲ မှာ ပန်းကန်တွေဆေးနေရတယ်၊ ပန်းကန်တွေကလည်း များလိုက် တာကွယ်၊ ပုံထားလိုက်တာများ မြင်းမိုရ်တောင်လား အောက်မေ့ရ တယ်”

အိုဗာအက်တင်ဖြင့် အိုဗာဒိုင်ယာလော့ခ်တွေ ဆိုနေသော ယောက္ခမကြီးကို သူ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိဖြစ်ကာ သွားသည်။

“အမေရယ် သားနဲ့သူနဲ့ စားထားတဲ့ ထမင်းပန်းကန်လေး နှစ်ချပ်နဲ့ ဟင်းပန်းကန်လေး သုံးလေးချပ်ထဲပါဗျာ၊ အမေပြောတာ ကို ပတ်ဝန်းကျင်ကကြားရင် ဝိုင်းရယ်ထားဦးမယ်၊ အမေသမီး ဆေးနေတဲ့ ပန်းကန်အားလုံးပေါင်းကို မြန်မြန်ရေရင်တောင် ဆယ်ချပ်မပြည့်ဘူး”

“တော်စမ်း”

သူ့စကားမဆုံးခင်မှာပင် ယောက္ခမကြီးက ‘တော်စမ်း’ဟု

တန့်သည်မို့ သူ ပါးစပ်ကို အမြန်ပိတ်ဖြစ်သည်။

“သူ့ဘာသာသူ ပန်းကန်တစ်ချပ်ထဲဆေးနေလည်း ငါ့မျက်စိထဲမှာတော့ မြင်းမိုရ်တောင်ပဲ၊ ဘယ်နှယ်ကွယ် မင်းရဲ့ လစာတွေ ဒီလောက်ကောင်းတာ အိမ်အကူလေးဘာလေး ခေါ်ထားမှပေါ့၊ ငါ့သမီးမှာ အလုပ်လည်းသွားရသေး ပြန်လာတော့ လည်း အိမ်အလုပ်တွေက တန်းစီနေတာပဲ၊ ငါ့သမီးလေး သနား ဝါတယ်”

ရင်ဘတ်ကို ပုတ်ကာ ပုတ်ကာ ဆိုနေသော ယောက္ခမကြီး တို့ ကြည့်ရင်း သူတင်းလာသည်။ တကယ်တမ်းကျ အိမ်အလုပ် သည် ဘာမှမယ်မယ်ရရမရှိ။ ပြီး ညားခါစမို့ နှစ်ယောက်တည်း ထွက်လွတ်လပ်လပ်နေရရန်အတွက် အိမ်အကူကို တမင်မခေါ် ငြင်းဖြစ်သည်။

“အိမ်အကူမခေါ်တာက သမီးကြောင့် မေမေရေ”
မီးဖိုဆောင်မှာ ပန်းကန်ဆေးပြီး ထွက်လာသော သူမက သူမ၏အမေကို ဆိုသည်။ ယောက္ခမကြီးက ‘ဘာလို့လဲ သမီးရဲ့’ဟု မကျေမနပ်ဆိုသည်။

“တို့တို့နဲ့ သမီးနဲ့က လက်ထပ်ထားတာ ဘာမှမကြာသေး ဘူးမဟုတ်လား၊ ဒီတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ နေချင်လို့လေ။

သူစိမ်းရှိနေရင် စိတ်ရှုပ်လို့ အဲဒါကြောင့် ကိုကိုက ခေါ်ပေးမယ် ဆိုတာကို သမီးက ငြင်းထားတာ”

သူမက သူမ၏အမေကို ဖက်ထားရင်း ခပ်ခွဲခွဲဆိုသည်။
“ဒါပေမယ့်လည်း ဒီခေတ်ကြီးမှာက ယောက်ျားအလုပ်၊ မိန်းမအလုပ်ဆိုတာ မရှိပါဘူးကွယ်၊ ပန်းကန်ဆေးတာ၊ တံမြက်စည်းလှည်းတာလောက်ကတော့ တူချင်စိတ်ရှိရင် ကူလို့ရ ပါတယ်”

ယောက္ခမကြီးတ အလျှော့မပေး၊ သူ့ကို တမင်စောင်း၍ ဆိုသည်။ သူမနှင့် မညားခင်ကတည်းက သဘောမတူဟုဆိုကာ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ခဲ့သည်မို့ ယောက္ခမကြီးကို သူ သိပ်ပြီး သံယောဇဉ်မရှိလှ။ ယောက္ခမလည်း မိဘပဲမို့သာ သူ အရိုအသေ ပေးကာ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံနေရခြင်းဖြစ်သည်။

“ကိုကိုက ကူဆေးပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ် မေမေရဲ့၊ ပန်းကန်က သိပ်မများတာနဲ့ သမီးတစ်ယောက်တည်းပဲ ဆေးလိုက် တာ”

“ငါ့သမီးလေး ပင်ပန်းလိုက်တာ”
သူ့ကို မကြားကြားအောင် ယောက္ခမကြီးက ဆောင် ဆောင်အောင်အောင် ဆိုသည်။ သူဆက်ထိုင်နေသ၍ အိုဇာဘင်း

တွေ လုပ်နေဦးမည်မို့ သူထရပ်ဖြစ်သည်။ ပြီး မိန်းမဖြစ်သူကို မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြဖြစ်သည်။

“မိန်းမရေ... မနက်ကလျော်ထားတဲ့ အဝတ်တွေ မောင်သွားခေါက်လိုက်ဦးမယ်၊ မိန်းမနားလိုက်ဦးကွာ၊ အမေ့ကို လည်း အိုဗာတင်းလေးဘာလေး ဖျော်တိုက်လိုက်ဦး”

သူ့ဘာကိုဆိုလိုမှန်း သိသည်မို့ သူမက စပ်ဖြီးဖြီးဖြင့် ‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို’ဟု လျှာထုတ်ရင်း ဆိုသည်။ ယောက္ခမကြီးက တော့ ရွဲနေမှန်းသိသည်မို့ သူ့ကို ပေစောင်းစောင်းဖြင့် လိုက်ကြည့်သည်။

တကယ်တော့ မနက်က ဘာအဝတ်မှ လျှော်မထား၊ တခင်တကာ လျှောက်ပြောပြီး အိပ်ခန်းထဲဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အိပ်ခန်းထဲတွင် ဝင်ကာ ခုတင်ပေါ် ပက်လက်ကြီးအိပ်ရင်း သူ ယောက္ခမကြီး၏ မိုင်ပိုမူတွေကို တွေးနေမိသည်။

သူ၏မိန်းမက အရာရာ သည်းခံခွင့်လွတ်ကာ နားအေးဝါးအေးနေတတ်သော သဘောမနောကောင်းသူ ဖြစ်သည်။ ထောင့်ထောင့်နှင့် သားအမိဆိုသည်ကိုပင် မယုံနိုင်စရာကြီး ဖြစ်နေသည်။

ယောက္ခမကြီးကတော့ ပွစိပွစိရွတ်သည့်နေရာတွင်

နှစ်ယောက်မရှိ၊ အပြစ်ရှာသည့်နေရာတွင် နံပါတ်တစ်ဖြစ်ကာ စောင်းမြောင်းပြောဆိုတတ်မှုတွင်မူ ပထမဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းကျ ယောက္ခမကြီးက အပြောမတတ်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ စိတ်သဘောဆိုးသူတော့ မဟုတ်။ သို့သော်လည်း အမြဲသည်းခံနိုင်ဖို့တော့ သိပ်မလွယ်လှ။ လူတစ်ယောက်၏ အကျင့်ဆိုသည်တဖျောက်နိုင်ခဲ့သည်ကိုး။

x x x x

“တို့ကို”

လူကို လှုပ်ကာနှိုးသည်မို့ သူနိုးလာသည်။

“မိန်းမ... ကို မှေးခနဲအိပ်ပျော်သွားတာ ချစ်မေမေရော

ပြန်သွားပြီလား၊ ဘာတွေမိန့်သွားသေးလဲ”

ဝါးခနဲသန်းကာ ထထိုင်ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီး

ကို ကွယ်ရာမှာ ချစ်မေမေဟု နာမည်ပြောင်ပေးထားဖြစ်သည်။

သူ့စကားကြောင့် သူမက ‘ပိုပြီ’ဟုဆိုရင်း သူ့ကို

ဖျက်စောင်းထိုးသည်။

“မိန်းမ ရှေ့နည်းနည်းတိုး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ၏စကားကြောင့် သူမက ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ဟု မေးသည်။

“ချွေးသုတ်ပေးမလို့ မိန်းမရဲ့၊ မိန်းမက ပန်းကန်တွေ

မြင်းမိုရ်တောင်လောက်ကြီး ပုံနေတာကို ဆေးထားရတော့ နဖူးက

ချွေးတွေ ခြေထိမကျခင် ချွေးသုတ်ပေးချင်လို့ပါကွာ၊ ကိုကိုမိန်းမ

ကတော့ စာတော်ကြီး မောနေလောက်ပြီ”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သူမက ခွီးခနဲရယ်သည်။

“မေမေစကားကို ရွဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား”

“ချစ်မေမေကို ကိုကိုက ဘယ်ရွဲ့ရဲ့ပါ့မလဲကွာ၊ စကားတွေ

အများကြီးမပြောပါနဲ့ မိန်းမရယ်၊ မိန်းမမောနေပါ့မယ်”

“ကိုကိုနော်”

ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ဆိုသော သူ့စကားကြောင့် သူမက သူ့ကို ဆွဲဆိတ်

သည်။

“ငြိမ်ငြိမ်နေပါ မိန်းမရယ်၊ အသက်တောင် ပြင်းပြင်းမရွှေ

နဲ့ ဖြည်းဖြည်းလေးပဲရွှေ၊ မိန်းမမောမှာစိုးလို့”

အိုဗာစတိုင်ဖြင့် ဆိုသော သူ့စကားကြောင့် သူမက ခွီးခနဲ

ရယ်သည်။ ပြီး ‘အပိုတွေ’ဟု ဆိုသည်။ ထို့နောက် ရယ်ပြန်သည်။

“ဖြည်းဖြည်းရယ်ပါ မိန်းမရယ်၊ မောမယ် မိန်းမရ”
သူ တမင်ပင် ရွတ်၍ ဆိုဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း သူမက
တော့ ခွီးခနဲရယ်သည်။ ဘာရယ်မဟုတ် သူပါရယ်ဖြစ်သည်။

x x x x

“မိန်းမရေ . . . ချစ်မေမေလာနေပြီ၊ ပေး . . . ပေး
တံမြက်စည်း”

အိမ်ရှေ့မှာ ယောက္ခမကြီးကို ခိပ်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည်မို့
မိန်းမဖြစ်သူ၏ လက်ထဲမှ တံမြက်စည်းကိုလုကာ လှည်းချင်ယောင်
ဆောင်ဖြစ်သည်။

“မိန်းမ . . . သွား သွား ထိုင်ခုံမှာထိုင်”

သူ့စကားကြောင့် သူမက အယောင်ယောင် အမှားမှား
ဖြင့် ထိုင်ခုံမှာ ဆတ်ခနဲထိုင်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ဇာတ်တိုက်ဘား

Handwritten scribble

သလို ယောက္ခမကြီးက ဝင်လာသည်။ ပြီး ထိုင်ခုံမှာထိုင်နေသော သမီးဖြစ်သူကိုတစ်လှည့်၊ တံမြက်စည်းလှည်းချင်းယောင်ဆောင်နေသော သူ့ကိုတစ်လှည့် ကြည့်သည်။ ပြီး ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် အိမ်ထဲသို့ လိမ်ကျစ်လိမ်ကျစ်ဖြင့် ဝင်လာသည်။ ပြီး တံမြက်စည်းကိုင်ထားသော သူ့ကို မိန့်မိန့်ကြီးကြည့်ကာ ပြုံးသည်။

“သမီးကလည်းကွယ် ကိုယ့်ယောက်ျား အလုပ်လုပ်နေတာကို ဒီအတိုင်းထိုင်ကြည့်နေရသလား”

“ဟိုဒင်း... သမီးကလုပ်လိုက်ရမလား”

ယောက္ခမကြီး၏ စကားအဆုံးမှာ သူ၏ချစ်ဇနီးက ခပ်သွက်သွက်ပင် မတ်တပ်ရပ်ရင်း ဆိုသည်။ သူပင် ရင်ထဲလှုပ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

“မေမေပြောချင်တာက ဒီအတိုင်းထိုင်ကြည့်မနေနဲ့၊ နောက်ထပ် ခိုင်းစရာရှိတာလေးတွေ ကြည့်ထားလို့ ပြောမလို့”

“အင်”

သူ့ရင်ထဲမှာ ‘အင်’ခနဲ နှင်သွားရသည်။ ဇနီးဖြစ်သူက တော့ ‘မေမေတလည်း နောက်နေပြန်ပြီ’ဟု မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်ဖြင့် ဖာဖာထေးထေးဆိုသည်။

“ဟဲ့... နောက်စရာလား၊ ယောက်ျားဆိုတာ

အိမ်ထောင်ဦးစီး၊ အိမ်ထဲက ကိစ္စအဝဝမှာ တာဝန်ရှိတယ်၊ လုပ်ပစေ”

ယောက္ခမကြီးကတော့ ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဆိုသည်။ သူတင်းသည်ထက် တင်းလာသည်။ ဘာလို့များ သူ့ကို နှိပ်ကွပ်ချင်နေသည်မသိ။

“အမေ့ကို အိုဗာတင်းလေး ဖျော်တိုက်လိုက်ဦးလေ မိန်းမရဲ့”

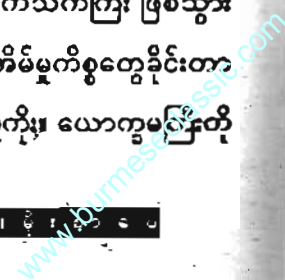
သူ အံ့ကိုကြိတ်တာဆိုဖြစ်သည်။

“ဟဲ့... မိန်းမကိုခိုင်းမနေနဲ့လေ၊ မင်းတိုက်ချင်တာ မဟုတ်လား၊ မင်းတိုက်ချင်တာဆိုရင် မင်းဘာသာမင်း သွားဖျော်ပြီး ယူလာနဲ့”

‘ဗျာ’ဟုဆိုရင်း ‘မှားပြီ’ဟု သူ့တွေးမိလိုက်သည်။

“မဗျာနဲ့၊ သွားဖျော်တော့၊ ဘိစကစ်လေးပါ နှစ်ချပ်လောက်ယူခဲ့၊ မင်းပြောမှ ဝိုက်ကဆာလာတယ်၊ လာ... လာ သမီးက ဒီမှာလာထိုင်၊ မေမေ ပြောစရာရှိတယ်”

နေရင်းထိုင်ရင်းနှင့် သူ့ အောင့်သက်သက်ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။ သမက်ဖြစ်သော သူ့ကိုကျတော့ အိမ်မှုကိစ္စတွေခိုင်းတာ သမီးဖြစ်သူကိုကျတော့ အထိုင်ခိုင်းနေသည်ကိုး၊ ယောက္ခမကြီးတို့

သူ ရိချင်လာသည်။

“ဖြည်းဖြည်းထိုင် မိန်းမရေ၊ မြန်မြန်ထိုင်ရင် ကိုကွီမိန်းမ
မောနေမှာစိုးလို့၊ အမေရေ”

“ဘာတုန်း”

“နှစ်မိနစ်ပဲစောင့်နော်”

“လျှာမရှည်နဲ့၊ ဖျော်မှာသာဖျော်ခဲ့၊ ဟဲ့. . . ဟဲ့ ရေနှေး
မကျက်တာနဲ့လည်း ရွဲပြီးမဖျော်ခဲ့နဲ့ဦးနော်၊ ငါက ဗိုက်သိပ်ကောင်း
တာမဟုတ်ဘူး၊ အမလေး ပြောရတာမောလိုက်ချက်”

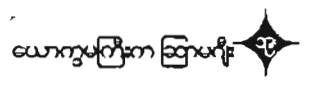
စိုဗာတင်းကို သူမဖျော်ခင်မှာ ယောက္ခမကြီးက အရင်
ဖျော်သည်။ အောင့်သီးအောင့်သက်နှင့်ပင် သူ မီးဖိုထဲဝင်ခဲ့ဖြစ်
သည်။

“တောက်. . . ယောက္ခမကြီးကလည်းကွာ ငါ့ကို ဘာလို့
များ ဒီလောက်ထိမုန်းနေတာလည်းမသိဘူး၊ ဒီလောက်မှဖြစ်တဲ့
ယောက္ခမကြီး မြန်မြန်ဆီးချိုဖြစ်ပြီး လျှောလည်းအေးတာပဲ၊
သကြားတို့ နှစ်ခွန်းပိုထည့်ပစ်ဦးမယ်”

“တဲ့”

“အောင်မလေးဗျ”

နှုတ်မှ ပွစိပွစိရေရွတ်ရင်း သကြားပုလင်းကို ကိုင်တုန်း

နောက်မှ ‘ဟဲ့’ဟူသော ယောက္ခမကြီး၏ အသံကြောင့် သူ့လန့်ကာ
အော်ဖြစ်သည်။

“ဘာတွေ ပွစိပွစိရွတ်နေတာတုန်း”

သူ့ရေရွတ်သမျှကို ကြားလိုက်ဟန်မတူသော ယောက္ခမ
ကြီးက အမေးရှိသည်မို့ သူ ‘တော်ပါသေးရဲ့’ဟု သက်ပြင်းကို
ချဖြစ် သည်။

“ဪ. . . ဒီလိုပါ အမေရဲ့၊ အမေ့ကို ဆီးချိုဖြစ်မှာစိုးလို့
သကြားလျှော့ထည့်မှပဲလို့ တွေးပြီး သားက ပြောကြည့်နေတာ”

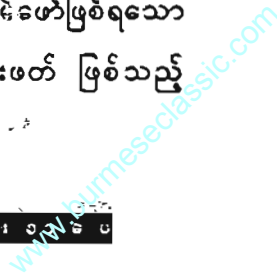
“အေး. . . တော်သေးတာပေါ့၊ ငါက မင်းသကြားထည့်
မိမှာစိုးလို့ လိုက်ပြောတာ၊ လုံးဝမထည့်နဲ့၊ ဒီအတိုင်းပဲဖျော်၊ ငါက
အချိုမကြိုက်ဘူး၊ ရှေ့လျှောက် မှတ်ထားနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူ အောင့်သီးအောင့်သက်နှင့်ပင် ‘ဟုတ်ကဲ့’ဖြစ်သည်။

“ပြီးရော. . . ဖျော်ပြီးရင် မြန်မြန်ယူခဲ့၊ ဗိုက်ကဆာနေပြီ”

ယောက္ခမကြီးက ခပ်ငေါက်ငေါက်ဆိုရင်း ချာခနဲလှည့်
ကာသွားသည်။ မိန်းမရမှ ယောက်ျားလေးအိမ်ဖော်ဖြစ်ရသော
ယောက္ခမကြီး၏ လက်တိုလက်တောင်းခိုင်းဖတ် ဖြစ်သည့်
သူ့ကိုယ်သူ သနားသွားမိသည်။

“ရမယ် အမေရေ၊ တစ်မိနစ်ပဲစောင့်”

သူ ဝမ်းနည်းသံ၊ ယူကြီးမရသံကြီးဖြင့် ထအော်ဖြစ်သည်။
ပြီး အိုဗာတင်းခွက်နှင့် ဘီစကစ်မုန့်ပန်းကန်ကို လင်ဗန်းငယ်တွင် ထည့်ကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရှိသေ့စွာကိုင်ရင်း ဧည့်ခန်းဆီသို့ သူ ချီတက်ဖြစ်သည်။

ဧည့်ခန်းတွင် ထိုင်နေသော ယောက္ခမကြီးကိုကြည့်ရင်း ‘ခလုတ်တိုက်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ အိုဗာတင်းခွက်ကို ယောက္ခမ ကြီးပေါ် သွန်ချလိုက်ရ’ဟု အရသာရှိစွာတွေးမိသည်။ အတွေးထဲမှာ ပင် ဆက်လက်၍ အိုဗာတင်းပူပူကြောင့် ထခုန်နေမည့် ယောက္ခမ ကြီးတို့ မြင်ယောင်မိရင်း သူပြုံးဖြစ်သည်။

“ဟဲ့”ဟု ယောက္ခမကြီးက ထ၍ဆိုသည်။

“ဗျာ”ဟု သူ သတိဝင်သွားဖြစ်၏။

“လင်ဗန်းကို ကိုင်ပြီး ဘာတွေပြုစီပြုစီ လုပ်နေတာလဲ၊ ဖြန်ဖြန်လူ့ခဲလေ၊ ဝိုက်ဆာပါတယ်ဆိုနေမှ တစ်လှမ်းချင်း slow motion နဲ့ လျှောက်နေပြန်ပြီ”

သူ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ကာ ယောက္ခမကြီးရှေ့မှာ ချဖြစ်သည်။

“ပြောပါဦး စောစောက ဘာတွေတွေးပြီး ပြုံးနေတာ

တုန်း”

ယောက္ခမကြီးက ဘီစကစ်ကို ဖြိုက်ယှက်စွာစားရင်း ဆို၏။

“ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး အမေရာ၊ အမေ့ကို သားကိုယ် တိုင်ကိုယ်ကျ ပြုစုရလို့ ကြည်နူးပြီး ပြုံးမိတဲ့ ကြည်နူးပြုံးပါ”

“ငါ့အမြင်ပြောရရင်တော့ မင်းရဲ့အပြုံးက မချီတင်ကဲပြုံး တဲ့ မချီပြုံးလိုလို၊ မဲပြုံးပြုံးတဲ့ မဲပြုံးလိုလိုပဲ”

ယောက္ခမကြီးက စားရင်းသောက်ရင်းနှင့်ပင် ပက်ခနဲ ဆိုသည်။

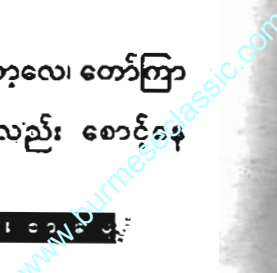
“မေမေကတော့လေ မေမေ့သမက်ကို နောက်နေပြန်ပြီ”

နောက်ဆုံးတော့ မိန်းမဖြစ်သူက ဖာဖာထေးထေး ဝင်၍ ဆိုသည်။

“နောက်နေတာမဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့ အတည်ပြောနေတာ အတည်ပြောနေတာ”

အိုဗာတင်းကို ‘ဝွတ်’ခနဲ မော့သောက်ရင်း ယောက္ခမကြီး က ‘အတည်ပြောနေတာ’ဟု နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါတိတိ အတည်ပြုပြော ကြား၏။

“ကိုကို Golf ရိုက်သွားမလို့ဆို သွားတော့လေ၊ တော်ကြာ နောက်ကျနေဦးမယ်၊ ကိုကိုသူငယ်ချင်းတွေလည်း စောင့်နေ

လောက်ပြီ”

မိန်းမဖြစ်သူက သူ့ကို မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြရင်း ဆိုသည်။ သဘောက သူမ၏အမေကို ရှောင်နိုင်ရန်အတွက် လမ်းဖွင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ မိခင်ဖြစ်သူနှင့် ယောက်ျားဖြစ်သူကြား မှာ မျက်စိမျက်နှာပျက်နေရရှာသော မိန်းမဖြစ်သူကို သူ သနား သွားမိသည်။ တစ်လက်စထဲ ယောက္ခမကြီးကိုလည်း အချစ်ပေါ့ သွားမိသည်။

“သွား သွား၊ မင်းမိန်းမတ မင်းအတွက် အရမ်းနားလည် ထေတာနော်၊ အဲဒါကို ခေါင်းထဲမှာရော ရင်ဘတ်ထဲမှာပါ ထည့် ထား၊ Golf အကြောင်းပြပြီး ခြေမရွပ်နဲ့နော်၊ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ Golf တစားနေတာ တစ်ပုံကြီး၊ ဘာသံမှ ပြန်မကြားချင်ဘူး၊ ဒါပဲ”

“စိတ်ချပါ အမေရာ၊ အမေ့သမက်ကလေး အမေ့သမီးက လွဲရင် အားလုံး ဖွဲ့နဲ့ဆန်ကွဲပဲ၊ ကဲ မိန်းမရေ ကိုကိုသွားပြီ၊ အမေစား ထားတဲ့ဝန်းတန်တွေ ဒီအတိုင်းထားနော် ကိုကိုပြန်လာမှ ဆေးဓမ္မ၊ တော်ကြာ မိန်းမမောနေမှာစိုးလို့”

အိမ်အပြင်သို့ထွက်ရင်း သူ့အော်ခဲဖြစ်သည်။ ယောက္ခမ ကြီးတော့ ကြားကြားချင်း ပွစိပွစိရွတ်နေမှာ မြင်ယောင်နေသေး သည်။

x x x x

“ဗိုတာလှဲစကားပုံတစ်ခု ရှိတယ်ကွ၊ ဇနီးနဲ့နွားထီးကို မိမိ ရဲ့ဇာတိကပဲ ရွေးချယ်ပါတဲ့”

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဝင်းခိုင်၏စကားအဆုံးမှာ ‘ဘာဖြစ်လို့ လဲ’ဟု သူမေးဖြစ်သည်။ ဝင်းခိုင်က ဟက်ခနဲရယ်သည်။

“မင်းရဲ့အဖြစ်ကိုပဲ အခုကြည့်လေ၊ မင်းသာ မင်းရဲ့မိန်းမ ကို မင်းတို့ရဲ့ မန္တလေးကနေ ယူထားရင် မင်းယောက္ခမကြီးရဲ့ အကြောင်းကို မင်း လေ့လာခွင့်ရှိမယ်လေ၊ အခုတော့ ရန်ကုန်သူ ကို ကောက်ယူပြီး ယောက္ခမကြီးအကောင်းစားကြီးနဲ့ တွေ့နေပြီ”

ပေါ့”

“ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

ဝင်းခိုင်၏စကားကို သူငြင်းဖြစ်သည်။

“ဘာမဆိုင်တာလဲ”

ဝင်းခိုင်က ပြန်၍မေးသည်။

“သူဆိုလိုတာက ကိုယ့်ဖျက်စိရွှေ့မှာ မြင်နေရတဲ့ ဇနီးနဲ့ နွားထီးက အကြောင်းသိတယ်၊ ဒါကြောင့် ရွေးချယ်လို့ကောင်း တယ်ဆိုတဲ့သဘော၊ ဒါပေမယ့်ကွာ ဒီခေတ်ကြီးမှာ အဲဒီလိုကြီး မျိုးရိုးတွေကအစ လိုက်လေ့လာစရာလိုသေးလို့လား”

သူမေးငေါ့ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။ ဝင်းခိုင်က ‘မပြောတတ်ဘူး လေ’ဟုဆိုရင်း ပခုံးကိုတွန့်သည်။

“ပြီးတော့ကွာ ငါက ငါ့မိန်းမကို အရမ်းချစ်နေတော့ နောက်ပြန်လှည့်လို့ ရခဲ့ရင်တောင် ဒီယောက္ခမနဲ့ ကြုံရမယ်မှန်း သိခဲ့ရင်တောင် ငါ ဒီလမ်းကိုပဲ ရွေးချယ်မိမှာပဲ”

“အေးလေ... မကိုခင်ရင် ဥကိုခင်ရမယ်ဆိုတဲ့စကားလို့ ပဲ မိန်းမတို့ချစ်မှတော့ ယောက္ခမကြီးကိုပါ ချစ်ရတော့မှာပေါ့”

ဝင်းခိုင်က တရားချသည်။

“အေးကွာ... ယောက္ခမဆိုတာလည်း မိဘပါပဲ၊ သူ

တယ်လောက်ပဲ ကိုယ့်အပေါ် အမြင်စောင်းနေနေ ဒီလိုပဲသည်းခံ ရတော့မှာပဲကွာ”

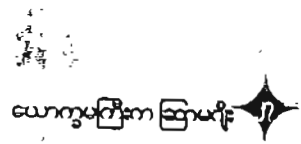
သူပြောရင်း သက်ပြင်းချဖြစ်သည်။ Golf ခိုက်ရန်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် Golf Set ကို ကားပေါ်တင်ကာ လက်ဖက် ရည်ဆိုင် လာထိုင်နေရသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို တော်တော်ကြီး သနား နေမိသည်။

“ဒါနဲ့ မင်းက ကံကောင်းပါတယ်ကွာ၊ ဘာပဲပြောပြော မင်းတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ထဲ သီးသန့်နေရတာမဟုတ်လား၊ ယောက္ခမကြီးနဲ့ တစ်အိမ်စီဆိုတော့ကွာ ဘာပဲပြောပြော တစ်အိမ် တည်း အတူနေရတာနဲ့စာရင် တော်သေးတာပေါ့ကွာ”

ဝင်းခိုင်က အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုသည်။

“အေးကွာ... ယောက္ခမကြီးနဲ့သာ တစ်အိမ်တည်း အတူနေရရင် ငါတော့ ယားလို့တောင် ကုတ်ဖို့ အချိန်ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါနဲ့ စကားမစပ် မင်းရဲ့ယောက္ခမကြီးက ဘာလို့ မင်း သဘောမတူတာလဲ၊ မင်းက ရုပ်လည်းပြောင့်တယ်၊ လူဖျိုလူလွတ် ကွာ၊ ပြီးတော့ အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့ကွာ အရမ်းကြီး မချမ်းသာပေမယ့် လူလတ်တန်းစားတွေထက်တော့ ချမ်းသာတယ်ပြောရမယ်၊

ဘာချို့လွင်းချက်ရှိလို့ သူက မင်းကို ကြည့်မရဖြစ်နေတာတုန်း”

ဝင်းခိုင်က စဉ်းစားမရဟန်ဖြင့် ဆိုသည်။

“မပြောတတ်ပါဘူးကွာ၊ သူ့သမီးနဲ့ ဘယ်သူနဲ့မှကို တူတယ်တန်တယ်လို့ မထင်တာနဲ့ တူပါတယ်ကွာ”

သူ အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ဖုန်းဝင်လာသည်မို့ အိတ်ကပ်ထဲမှ ဖုန်းကို သူကိုင်ဖြစ်သည်။

ဖုန်းက ချစ်ဇနီးဆီမှဖုန်း ဖြစ်သည်။

“ဟဲလို”

“ကိုကိုဇေ... မေမေ အခုပဲပြန်သွားပြီ”

“ယောက္ခမကြီး ပြန်ပြီလား၊ ဒါဖြင့် ပြန်လာလို့ရပြီပေါ့။

OK တိုကို အခုပဲပြန်ခဲ့မယ်”

ဖုန်းကို အိတ်ကပ်ထဲပြန်ထည့်သော သူ့ကိုကြည့်ရင်း ဝင်းခိုင်က ဟက်ခနဲရယ်သည်။ သူပါဇရာရယ်ဖြစ်သည်။ ပြီး...

“အေးကွာ... ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ကိုယ့်ကံပေါ့”

ဟု သူ့ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

x x x x

A woman will not lack an excuse.

မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ ဘယ်တော့မှ ဆင်ခြေချို့တဲ့မည်

မဟုတ်။

Welsh Proverb

xxxx

“မေမေကတော့ သမီးတို့အိမ်မှာပဲ အတူတူလာနေတော့
မယ်”

“ဗျာ”

ယောက္ခမကြီး၏ စကားအဆုံးမှာ သူ ‘ဗျာ’ဖြစ်သည်။
ချစ်ဇနီးကတော့ မသိမသာ သူ့ကိုဆွဲဆိတ်သည်။

“ကြည့်ပါဦး မေမေက အတူတူလာနေမယ်ပြောတာနဲ့ပဲ
သမက်လုပ်တဲ့သူက ဝမ်းတွေသာနေလိုက်တာ၊ ဗျာခနဲကိုနေ
တယ်၊ မေမေ ဘယ်နေလောက် ပြောင်းခဲ့ရမလဲ သား”

ယောက္ခမကြီးက သူ့ကိုကြည့်ကာ မေးသည်။ ထိတ်လန့်
တကြားအော်မိသော ‘ဗျာ’ကိုပင် ယောက္ခမကြီးက ‘ဝမ်းသာသံ’
ဖြစ်စောင်ဆိုသည်။ ပြီး အပီအပြင်ပင် ‘ဘယ်နေပြောင်းခဲ့ရမလဲ’
ဟု ဆိုသည်။

“ဟို... ဟိုဗျာ အမေ့အိမ်က ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် မေးဖြစ်သည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး သားရယ်၊ အိမ်မှာက အိမ်ဖော်မလေး
ငှင်ဆန်းမိနဲ့ မေမေနဲ့ နှစ်ယောက်တည်းနေရတာလေ၊ ငှင်ဆန်းမိ
က မနေ့ကပဲ ယောက်ျားနောက်လိုက်သွားတော့ အမေ
တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာလေ၊ ဗေဒင်သွားမေးကြည့်တော့
လည်း အိမ်မှာနေရပ်မတော်ဘူးတဲ့၊ ဖြစ်နိုင်ရင် နှစ်နှစ်လောက်
တခြားမှာပြောင်းနေသင့်တယ်ဆိုတာနဲ့ပဲ”

“ဝါဖြင့် ဒီလိုလုပ်လေ မေမေ၊ သားတို့လင်မယားက
အမေ့အိမ်ကို ပြောင်းနေပေးမယ်၊ အမေ သားတို့အိမ်မှာလာနေ၊
အဲဒီလိုဆိုဖြစ်တာပဲ၊ အိမ်ဆိုတာမျိုးက ဒီအတိုင်းပစ်ထားရင်
ပျက်စီးကုန်မှာ”

သူ ဝမ်းသာအားရပင် ဆိုဖြစ်သည်။ သို့သော် ယောက္ခမ
ကြီးက ခေါင်းကို ဘယ်ညာရမ်းပြသည်။

“မလိုပါဘူးကွယ်၊ အမေက အကုန်တွက်ထားပြီးသား၊ မနေ့ကလည်း အကုန်လုံးကို စဉ်းစားပြီး ပွဲစားကို လူငှားတင်ဖို့ အပ်ထားတယ်၊ အမေက သားတို့နဲ့ အတူနေဖြစ်မှာ ကျန်းမာရေး ကလည်း အခုတလော ချူချာတယ်လေ သားရဲ့၊ အဟွတ်. . . ဟွတ်”

ပြောရင်းဆိုရင်း ချောင်းထဆိုးသော ယောက္ခမကြီးကို သူ အံ့ဩစွာကြည့်ဖြစ်သည်။ အကောင်းကြီးကနေ ချောင်းလုပ်ဆိုး ပြုမှန်း အသိသာကြီးမို့ သူ အတော်ကြီး အောင့်သက်သက်ဖြစ်မိ သည်။

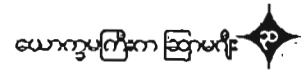
“ကောင်းတာပေါ့ အမေရယ်၊ သမီးတို့လည်း လူကြီးသူမ မှီတော့ အားရှိတာပေါ့၊ ဟုတ်တယ်နော် ကိုကို”

ချစ်ဇနီးက သူ့ထောက်ခံချက်ကို တောင်းသည်။

“ဟုတ်တာပေါ့၊ အရမ်းအရမ်းကို ကောင်းတာပေါ့ မေမေ ရယ်၊ သားတလေ မေမေနဲ့ အတူတူနေချင်တာ ကြာ. . . လှ. . . ငြိ”

သူတမင်ပင် အိုဗာဖြစ်နေသောစတိုင်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။ ရင်ထဲမှာတော့ တော်တော်ကြီး ဆိုနှင့်နေမိသည်။

“ကဲ ကဲ ဒါဖြင့် အိမ်မှာ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ပြန်သိမ်းလိုက်

ဦးမယ်၊ ပြီးတော့မှ မေမေဖုန်းဆက်လိုက်မယ် သိလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေရဲ့၊ မေမေပစ္စည်းတွေ သယ်ဖို့ပိုးဖို့ ကားနဲ့ အလုပ်သမား လွှတ်ပေးလိုက်မယ်နော်”

ချစ်ဇနီးလေး ယမုံဖြူက အထက်ပါအတိုင်း ဆိုသည်။

“အိုကွယ် သမီးကလည်း ဘာကိစ္စ အလုပ်သမားလွှတ်မှာ လဲ၊ မေမေသမက်တစ်ယောက်လုံး ရှိနေတဲ့ဥစ္စာ၊ သူပဲသယ်ပါစေ၊ သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်းလေးပေါ့ကွယ်၊ ဟုတ်တယ်နော် သား”

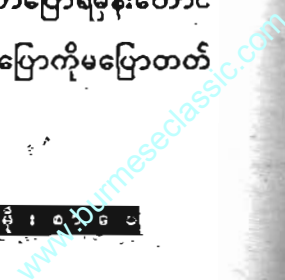
“ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ”

ရင်ထဲမှလာသော ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့် သူ ‘ဟုတ်ကဲ့’ဖြစ် သည်။ ယောက္ခမကြီးကတော့ လိမ်ကျစ်လိမ်ကျစ်ဖြင့် ပြန်ကာသွား သည်။

“ယမုံကတော့ မေမေနဲ့ အတူတူနေရမှာဆိုတော့ အလို လိုနေရင်း အားတွေပြည့်လာသလိုပဲ”

ချစ်ဇနီးက လက်သီးဆုပ်ကာ အားရဝမ်းသာဆိုသည်။

“ကိုကိုကလည်းလေ ယောက္ခမကြီးနဲ့ တစ်အိမ်တည်းနေရ တော့မှာဆိုတော့ကွာ ကြည့်နူးလွန်လွန်းလို့ ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး၊ ပျော်လိုက်ပုံများမိန်းမရယ် ပြောကိုမပြောတတ် တော့ဘူး”

သူ အောင့်သီးအောင့်သက်ဖြင့် ခပ်ရွံ့ရွံ့ဆိုဖြစ်သည်။
ရွံ့ပြောလို့ပြောမှန်း သိပုံမရသော ယောက္ခမကြီး၏သမီး သူ၏
ချစ်ဇနီးကတော့ ပြုံးလို့သာနေတော့၏။ သူကတော့ ဝေလစကား
ပုံတစ်ခုကို ပြေးမြင်မိသည်။

x x x x

“ဝေလစကားပုံတစ်ခုက မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့တ
ဘယ်တော့မှ ဆင်ခြေချို့တဲ့မှာမဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ယောက္ခထီးက
သင်္ဘောလိုက်၊ သမီးဖြစ်သူက ငါနဲ့ညားဆိုတော့ကွာ သူ့ခမာ
တိမ်အံ့ကူကောင်မလေးနဲ့ပဲ အဖော်ပြုနေရတာ၊ အခုလိုဖြစ်သွား
တော့ သူက ဆင်ခြေတွေပေးပြီး ငါတို့လင်မယားနဲ့ လာနေစရာ
အကွက်ဆိုက်သွားရော၊ သူ့သားလင်မယားက တောင်ကြီးမှာလေ”

သူ၏ ရှည်လျားသောစကားအဆုံးမှာ ဝင်းခိုင်နှင့်
သန့်ဇော်က ပြုံးဖြိုးဖြိုးကြီးတွေဖြင့် သူ့ကိုကြည့်ကြသည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ. . . ယောက္ခမဆိုတာကလည်း မိဘပါပဲကွာ၊ မင်းရဲ့မိဘတွေက မန္တလေးမှာဆိုတော့ မင်းနဲ့လာမှ နေမပေးနိုင်တာ၊ အိမ်မှာ လူကြီးသူမရှိတော့လည်း ကောင်းတာ ပေါ့ကွာ”

ဝင်းခိုင်၏စကားအဆုံးမှာ သန့်ဇော်က ‘မှန်တာပေါ့’ဟု ထောက်ခံသည်။ သူက ဟက်ခနဲ မချီရယ်ရယ်ဖြစ်သည်။

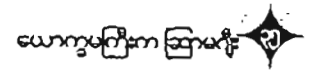
“သူ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီးကို သူ့ဆီကနေ ဆွဲထုတ် ခဲ့လို့ ငါ့ကိုမကြည်တာနဲ့ တူပါတယ်ကွာ၊ ခိုင်းစရာရှိရင်တော့ သား. . . သားနဲ့ သူ့စိတ်အလိုမကျရင် မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပြောရော၊ ငါ့မှာ တွာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကိုယ့်အိမ်ပေါ်တက်နေတဲ့ ဒီယောက္ခမကြီး ရဲ့ ဖျတ်နှာကိုပဲ ကြည့်ကြည့်နေရတယ်”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သန့်ဇော်က သက်ပြင်းကိုချသည်။ ပြီး

“မင်းယောက္ခမထီး ပြန်လာရင်လည်း သူတို့အိမ်က လူငှား တင်လိုက်ပြီဆိုတော့ မင်းအိမ်ပေါ်ပဲ ရောက်လာကြမှာပေါ့၊ ယောက္ခမထီးကရော ဘယ်လိုလဲ မင်းရဲ့ယောက္ခမကြီးအပေါ် ဩဇာရှိရဲ့လား”

ဟု မေးသည်။

“ယောက္ခမထီးက သဘောကောင်းတယ်ကွာ၊ လူအေးကြီး။

ခက်တာက ယောက္ခမကြီးက ဆွာမကြီးကွ၊ တစ်အိမ်လုံးက သူ့သဘောမှ သူ့သဘောဖြစ်နေတယ်”

“မင်းအဖြစ်ကလည်းကွာ”

ဝင်းခိုင်က ခေါင်းကုတ်ရင်း ဆိုသည်။

“အခုလည်း ငါတို့လင်မယားနှစ်ယောက် အလုပ်သွားရင် သူတစ်ယောက်တည်းပျင်းလို့တဲ့ အိမ်အကူခေါ်မလို့တဲ့ကွာ”

“မင်းဥစ္စာက အိမ်အကူခေါ်မှာလား၊ သူ့နဲ့စကားပြောဖော် ခေါ်မှာလား ကြည့်လည်းလုပ်ဦးနော်၊ မင်းပြောပုံအရဆိုရင် မင်းရဲ့ ယောက္ခမကြီးနဲ့ တော်တန်ရဲ့လူနဲ့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး”

သန့်ဇော်က စဉ်းစားရင်းဆိုသည်။

“မပြောတတ်ဘူးကွ၊ ဒါပေမယ့် မခေါ်ပြန်ရင်လည်း ငါပဲ မောမှာကွ၊ ယောက္ခမကြီးက သူ့သမီးအလုပ်လုပ်ရင် မကြိုက်ဘူး၊ ဟိုအကြောင်းပြ ဒီအကြောင်းပြနဲ့ ငါ့ကိုပဲ အလုပ်တွေမိခိုင်းတာ” သူ ခေါင်းကုတ်ရင်းဆိုဖြစ်သည်။

“ဘာပဲပြောပြော လောလောဆယ်တော့ မင်းတို့အိမ်မှာ လူတွေတိုးလာပြီပေါ့၊ ပျော်စရာကြီးနေမှာပဲ”

ဝင်းခိုင်က ရွတ်နောက်နောက်ဆိုသည်။

“ပျော်တာပေါ့ကွာ၊ ပျော်လွန်းလို့ ဘယ်အချိန် အိမ်ပြင်

ထွက်ရမလဲ ချောင်းနေတာ၊ အခုလည်း ဟိုဟိုဒီဒီအကြောင်းပြပြီး
လစ်ထွက်လာတာကွ၊ အိမ်မှာနေရတာ အသက်ရှူကြပ်လွန်းလို့”

သူ ပခုံးတွန့်ပြရင်းက ဆိုဖြစ်သည်။

“မင်းမှာလည်း ဒုက္ခ”

သန့်ဇော်က ခေါင်းယမ်းရင်း ဆိုသည်။ သူ့ဘာပြန်ပြော
လိုက်ရမှန်းမသိ၊ ‘အေးကွာ’ဟုသာ ရေရွတ်ဖြစ်သည်။

x x x x

Dughters are easy to rear, but hard to marry.

သမီးများသည် ပျိုးထောင်ရန် လွယ်ကူသလောက်
အိမ်ထောင်ချပေးရန် ခက်၏။

German Proverb

xxxxx

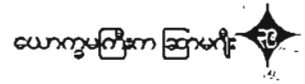

ယောက္ခမကြီးတစ်ယောက် သူတို့အိမ်ကို ရောက်သည့်နေ့
မှစ၍ ယောက္ခမကြီးနှင့်အတူ မကြာခဏ လာလည်ကြသော
ဧည့်သည်များပါ ပါလာခဲ့သည်။

“သားရေ... အိုဗာတင်းလေးနှစ်ခွက် ဖျော်ခဲ့ပါဦး”

ဧည့်သည်များ၏ရှေ့မှာ ‘သားရေ’ဟု ချိုသာစွာခေါ်သော
စကားသံ၏နောက်မှာ ခိုင်းစရာပါလာမည်ကို သူကြိုသိပြီးဖြစ်
သည်။

“သမီးဖျော်နေပြီ မေမေရေ”

ချစ်ဇနီးလေးက အလိုက်သိစွာပင် ဖျော်နေပြီမို့ သူ
ယောက္ခမကြီးဆီ ကြည့်ဖြစ်သည်။ သဘောက ‘ဘာခိုင်းစရာရှိသေး
လဲ’ဟူသော သဘော။

“သမီးက အိုဗာတင်းဖျော်နေပြီဆိုတော့ သားက
မုန့်ပန်းကန်လေးယူခဲ့”

ချိုယှစ်နေသော ယောက္ခမကြီး၏ စကားသံအဆုံးမှာ

“တစ်ခါတည်းယူခဲ့ပါပြီ မေမေရဲ့”

ဟူသော ချစ်ဇနီးဖြစ်သူ ယမုံဖြူ၏စကားကို သူကြားရ
သည်။

“မမကြီးရဲ့ သမီးနဲ့သမက်က ချောလိုက်ကြတာ၊
ကိုရီးယားမင်းသား မင်းသမီးစုံတွဲ ကျနေတာပဲ”

“ဟုတ်ပ... နုဖတ်နေတာပဲ”

ယောက္ခမကြီး၏ ဧည့်သည်နှစ်ယောက်က သူတို့လင်မ
ယားနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ကာ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်သည်။

“အန်တီတို့ မုန့်စားပါဦးခင်ဗျ”

သူ အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ကြည့်စမ်းပါဦး စကားပြောတာကလည်း ယဉ်ကျေးလိုက်
တာ”

အန်တီကြီးတစ်ယောက်က ထပ်မံ၍ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ပြန်သည်။

“ကျွန်မသမီးက အမေတူသမီးဆိုတော့ အပြစ်ပြောစရာ မရှိအောင် လှတာကတော့လေ လူတိုင်းကပြောကြတယ်။ သမက်ကကျတော့ နည်းနည်းလောက် ပိန်နေသလားလို့”

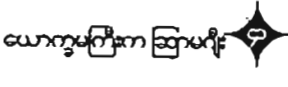
ယောက္ခမကြီးက သူ့ကိုလှမ်းကြည့်ရင်း မျက်နှာကို အနည်းငယ်ရှုံ့ကာ ‘ပိန်နေသလားလို့’ဟု ဆိုသည်။

“မမကြီးကလည်း ဒီခေတ်ကြီးမှာ ယောက်ျားလေးတော်တော်များများက ဘီယာတွေသောက်ပြီး ဖောနေဝနေကြတာများတယ်။ မမကြီးရဲ့သမက်က မပိန်ပါဘူး၊ အနေတော်ပါပဲ”

အန်တီကြီးတစ်ယောက်က ‘မပိန်ပါဘူး’ဟု ဆိုသည်။

“အန်တီတို့ ဖြည်းဖြည်းလည်ကြဦးနော်၊ ကျွန်တော်အလုပ်သွားလိုက်ဦးမယ်၊ ယမုံရေ ကိုကိုကို ကားသော့လေးယူခဲ့ပါဦး”

ဧည့်သည်များကို ပြီးပြန်ဆက်ရင်း ဇနီးဖြစ်သူကို လှမ်းပြောဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီးကတော့ ဧည့်သည်များရှေ့မှာမို့ ပြီးရင်း သူ့ကိုကြည့်သည်။ ဧည့်သည်များသာမရှိပါက ‘ကားသော့လေးတောင် တိုယ့်ဘာသာကိုယ် သွားမယူနိုင်ဘူးလား’ဟု

ငေါက်မှာသေချာသည်။

“သမက်က ဘာအလုပ်လုပ်တာလဲ မမကြီး”

“သူ့မိဘတွေရဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီမှာ လုပ်တာလေ”

မဖြေချင်ဖြေချင်ဖြင့် ယောက္ခမကြီးက ဖြေသည်။

“ရော... ကိုကို”

ထိုစဉ်မှာပင် ဇနီးဖြစ်သူက ကားသော့ကို လှမ်း၍ပေးသည်။

“သမီးတို့ သွားလိုက်ဦးမယ်နော်”

ယမုံက ဧည့်သည်နှစ်ယောက်တို့ နှုတ်ဆက်သည်။ ဧည့်သည်များက ‘အေး... အေး၊ သွားကြ၊ သွားကြ’ဟု ဆိုသည်။

“မမကြီးရဲ့ သမီးက တကယ်ချောတာပဲ၊ မပြင်မဆင်ဘဲနဲ့ကိုလှတာ၊ မမကြီးကတော့ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ ပျိုးထောင်ခဲ့ရမှာပဲနော်”

ဧည့်သည်အန်တီကြီးက အိမ်ပြင်သို့ထွက်နေပြီဖြစ်သော သူတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ရင်း ဆိုလိုက်ဟန်တူသည်။

“ဂျာမန်စကားပုံတစ်ခုလိုပေါ့ရှင် သမီးတွေဟာ ပြုစုမှုထောင်ရလွယ်သလောက် အိမ်ထောင်ချပေးဖို့ ခက်တယ်ဆိုတာ

လေ၊ ကျွန်မယူစေချင်တဲ့ သူဌေးကိုမယူဘဲနဲ့ သူယူချင်တာကိုပဲ
ယူတာ၊ အခုတော့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ သမက်က အလုပ်သွားလို့
သူ့မှာမနားရဘူး၊ သူလည်းအလုပ်သွားနေရတယ်”

တမင် မကြားကြားအောင် ပြောသောစကားသံကြောင့်
ဇနီးဖြစ်သူကို သူ့ကြည့်ဖြစ်သည်။ သူမက အားနာဟန်ဖြင့် သူ့ကို
ကြည့်သည်။

“ယမုံကို ကိုကိုပြောသားပဲ၊ အလုပ်မလုပ်ပါနဲ့လို့၊ အခု
တော့ ပေါ်တင်ကြီး အပြောခံနေရပြီတွေ့လား”

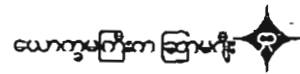
“အိမ်မှာနေရတာ ဖျင်းလို့ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ ယမုံ
သေသေချာချာ ရှင်းပြထားပြီးသားပါ ကိုကိုရဲ့၊ ညနေ အလုပ်က
ပြန်လာမှ ထပ်ပြီးတော့ ရှင်းပြထားလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား”

သူမ၏ ခပ်ခွဲခွဲအဆိုတောက်မှာ သူ့ဘာမှမဆိုဖြစ်တော့။

“မြန်မြန်ကလေးယူမှဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ မိန်းမလည်း ကလေး
တစ်စက်နဲ့ဆိုတော့ အလုပ်ကထွက်ရမှာ ယောက္ခမကြီးလည်း
ကလေးနှီးလျှော်လိုက်၊ ကလေးထိန်းလိုက်နဲ့ မနားရတော့ဘူး၊
သမက်တို့နှိပ်ကွပ်ဖို့ အချိန်လည်းရတော့မှာမဟုတ်ဘူး”

ပြောရင်း သူ သဘောကျစွာရယ်ဖြစ်သည်။

“ကိုကိုနော် . . . သူများက ဗိုက်ကြီးရမှာ ရှက်ပါတယ်ဆို

နေမှ”

ချစ်ဇနီးလေးက ရှက်ပဲဝဲဖြင့်ဆိုသည်။

“ယောက္ခမကြီးကို နိုင်အောင်တိုက်ဖို့က ဒီတစ်နည်းပဲ
ရှိတော့တာမို့ပါ ယမုံရယ်၊ ဗိုက်လေးကြီးပေးရတာ ဘာအပန်းကြီး
လို့လဲ”

သူ ပြောင်စိစိဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဗိုက်လေးကြီးပေးရတာ ဘာအပန်းကြီးလို့လဲ ဟုတ်လား၊
သူ့ကြီးဖူးတာကျနေတာပဲ၊ မသိဘူးကွာ ရှက်တယ်၊ မပြောနဲ့တော့
ဒါပဲ”

သူမက မျက်နှာကြီးနီရဲရင်း ‘ဒါပဲ’ဟုဆိုသည်။ သူ့ဘာ
ရယ်မဟုတ် ‘ဟက်’ခနဲရယ်ဖြစ်သည်။

x x x x

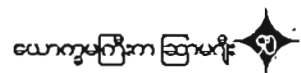

အိမ်အကူခေါ်သောကိစ္စက ထုံးစံအတိုင်း ပွဲစားဖြင့် ဆတ်သွယ်ရသည်။ ပွဲစားက အိမ်အကူကောင်မလေးကို ရုံးပိတ် ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ကြီးမှာ ခေါ်လာသည်မို့ အိမ်မှာ သူတို့လင်မယား ရော ယောက္ခမကြီးပါ လူစုံတက်စုံရှိကာနေသည်။

ပွဲစားနှင့် ယောက္ခမကြီးတို့ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ပြောဆို ကြပြီး နောက်ဆုံးမှာ ပွဲစားထံသို့ ပွဲခနှင့် အိမ်အကူကောင်မလေး အတွက် ခြောက်လစာကို ထုံးစံအတိုင်း ပေးလိုက်ရသည်။

ပွဲစားပြန်သွားပြီးသည်နှင့် ယောက္ခမကြီးက အိမ်အကူ

ကောင်မလေးကို လှမ်း၍ကြည့်သည်။

“အုန်းစောရေ . . . ညည်း ကိုရိုးယားကားကြိုက်လား”

“ကြိုက်တာပေါ့ ဒေါ်လေးရဲ့၊ သမီးကလေး ရုပ်ကလေး က ကိုရိုးယားချောချောပြီး အွန်စောနဲ့တူလို့ဆိုပြီးတော့ အွန်စော အွန်စောနဲ့ ခေါ်ကြလွန်းလို့ သမီးနာမည် အုန်းစောပါလို့ ပြောပြော ယူရတယ်၊ အဟက်ဟက်”

အုန်းစော၏ အဖြေကြောင့် သူနှင့်ယမုံ ရယ်ဖြစ်ကြသည်။ ယောက္ခမကြီးကတော့ နှာခေါင်းခွဲသည်။ ပြီး အွန်စောနှင့် နင်လား ငါလားဆိုသော အုန်းစောကိုကြည့်ရင်း မဲပြုံးပြုံးသည်။

“အွန်စောကြားရင် စိန်စားပြီးသေသွားပါဦးမယ် အုန်းစောရယ်၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး ညည်းနာမည်က အွန်စောဆိုလည်း အွန်စောလို့မှည့်ပါလား၊ ဘာကိစ္စ အုန်းစောဖြစ်နေရတာတုန်း”

ယောက္ခမကြီး၏ မေးခွန်းအဆုံးမှာ အုန်းစောကရယ် သည်။

“သမီးရဲ့ အမေနာမည်က ဦးအုန်း၊ အမေနာမည်က ဒေါ်စောလေ၊ ဒီတော့ အုန်းစောဆိုပြီးတော့ မှည့်ထားတာ၊ အမေ နာမည်ရော အမေနာမည်ရော ပါတာပေါ့၊ အွန်စောပေါ်တာက မနေ့တစ်နေ့ကပါ၊ အုန်းစောက ဒီနာမည်နဲ့နေလာတာ အသတ်

နှစ်ဆယ်ရှိပြီ၊ အဟင်း ဟင်း”

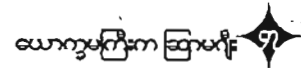
ခေသူမဟုတ်သော အုန်းစော၏စကားကြောင့် သူနှင့်ယမုံကတော့ ပြုံးဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီးကတော့ ‘မှတ်သားလောက်ပါပေတယ်ကွယ်’ဟု ခပ်ရွတ်ရွတ်ဆိုသည်။ သူမပြောမှပဲ အုန်းစောက နောက်ကောက်ကျနေသည်ကိုး။

“ဦးဖျန်နဲ့ ဒေါ်စောရရင် ဖျန်စောတွေဘာတွေ မှည့်ကြဦးမလားမသိဘူး၊ ဒါနဲ့ ညည်းက ဒီမလာခင်တုန်းက ဘာလုပ်ခဲ့တာတုန်း”

ယောက္ခမကြီးက အုန်းစောကိုကြည့်ရင်း မေးသည်။

“ဒီအိမ်မလာခင်တုန်းက ဒီလိုပဲ ရှေ့အိမ်မှာအလုပ်လုပ်ခဲ့တာပဲ ဒေါ်လေးရဲ့၊ သူတို့က တစ်မိသားစုလုံး နိုင်ငံခြားထွက်သွားကြတယ်လေ၊ ဒါနဲ့ပဲ ဒီအိမ်ရောက်လာတာ”

အုန်းစောက ‘ဒီအိမ်ရောက်လာတာ’ဆိုသော စကားပြောစဉ်မှာ အိမ်ကို မျက်လုံးဖြင့် တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်တာ နှာခေါင်းရှုံ့ရင်းဆိုသည်။ သဘောက ယခုအိမ်ကို အရင်အိမ်လောက် သဘောမတွေ့သည့်သဘော၊ ဒါကို ယောက္ခမကြီးက မြင်သည်။ သို့သော် ဘာမှတော့မပြော၊ သူကတော့ အုန်းစောကို အတော်ကြီးသနားနေမိသည်။ အုန်းစောတစ်ယောက်တော့ ယောက္ခမကြီးနှင့် နေ့စဉ်

မည်သို့စခန်းသွားမည်မသိ။

“ကဲ . . . ကဲ လာ အုန်းစောနေရမယ့်အခန်းကို ဒေါ်လေး လိုက်ပြမယ်၊ အိတ်တွေယူခဲ့”

ယောက္ခမကြီးက အုန်းစောကိုဆိုရင်း ထရပ်သည်။ အုန်းစောက သူမ၏အိတ်နှစ်လုံးကိုဆွဲကာ ယောက္ခမကြီးနောက်သို့ လိုက်သည်။

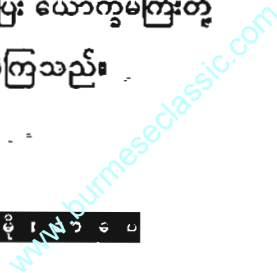
“အဆင်ပြေပါစေ”

သူ၏အဆိုကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူက ‘ဘာကိုလဲကိုကိုရဲ့’ဟု မေးသည်။ သူ အုန်းစောနှင့် ယောက္ခမကြီးကို မေးဝေါ့ပြုဖြစ်သည်။

“ယောက္ခမကြီးနဲ့ အုန်းစောကို ပြောတာ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ရတာ သိပ်တော့မလွယ်ဘူး၊ အုန်းစောကလည်း ခေသူမဟုတ်၊ ယောက္ခမကြီးကလည်း ဆရာကြီးဆိုတော့”

သူ့စကားပင်မဆုံးသေး အုန်းစော၏အသံက စီခနဲထွက်ကာလာသည်။ အုန်းစော၏အသံနှင့်အတူ ယောက္ခမကြီး၏ အသံကလည်း စီခနဲထွက်ကာလာသည်။ သူနှင့်ယမုံတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်ဖြစ်ကြသည်။ ပြီး ယောက္ခမကြီးတို့ဆီ နှစ်ယောက်သား အပြေးတစ်ပိုင်းထွက်ခဲ့ကြသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ အမေ”

သူ ယောက္ခမကြီးကို မေးဖြစ်သည်။

“သူပြောတာသာ နားသောတဆင်ဟေ့”

ယောက္ခမကြီးကလည်း ပက်ခနဲပင်ဆိုသည်။ ပြီး
အုန်းစောကို အံ့ဩဟန်ဖြင့် မျက်လုံးကြီးပြုကာ ကြည့်သည်။

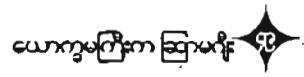
“ဒီလိုပါအစ်ကိုလေးရယ် အုန်းစောကလေး မွေးကတည်း
က ခုတင်နဲ့အိပ်လာတာဆိုတော့ အကျင့်တပါနေပြီ၊ ခုတင်နဲ့
မဟုတ်ရင် မအိပ်တတ်ဘူး၊ အဲဒါလေး ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် နောက်
ရက်တွေကျတော့ ခုတင်အစုတ်ကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် အုန်းစောရဲ့
အခန်းထဲ ထည့်ပေးပါလားလို့ ဒေါ်လေးကိုပြောပြတာ၊ ဒေါ်လေး
ကလေး”

“လုပ်မဝေးနိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်”

အုန်းစော၏စကားကိုဖြတ်ကာ ယောက္ခမကြီးက
ဆိုသည်။

“ဒေါ်လေးရယ် အုန်းစောကလေး”

“တော်ပြီ ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ ညည်းကို ကြမ်းပေါ်အိပ်
ခိုင်းတာလည်းမဟုတ်ဘူး၊ ပါကေးခင်းထားတဲ့ ကြမ်းပေါ်မှာက
မွှေးပွတော်ဇော၊ အဲဒီကော်ဇောပေါ်မှာ အိပ်ရာခင်းပြီးအိပ်ခိုင်း
တာ၊ ဘာခုတင်မှ ဝယ်မပေးနိုင်ဘူး၊ ဒါပဲ”

ထုံးစံအတိုင်းပင် ယောက္ခမကြီးက စကားကို လု၍ပြော
သည်။

“မေမေကလည်း ခုတင်လေးတစ်လုံး ဘယ်လောက်ရှိလို့
လဲ၊ အုန်းစောက ခုတင်နဲ့မှ အိပ်တတ်တယ်ဆိုရင် သမီးဝယ်ပေး
လိုက်မယ်လေ”

“မလိုဘူး၊ သူ့ခုတင်ဆိုတာနဲ့ပဲ ခုတင်ဝယ်ပေးရမှာလား၊
ခုတင်တွေ ပုလ္လင်တွေလုပ်မနေနဲ့ အုန်းစော၊ ညည်းကို ငါ တစ်လ
လောက်ခိုင်းကြည့်လို့ အဆင်ပြေရင် ဝယ်ပေးမယ်၊ ဒီကြားထဲမှာ
အလုပ်ကို အလုပ်နဲ့တူအောင်လုပ် ဒါပဲ၊ ကဲ သားနဲ့သမီးက သွား
ကိုယ်အခန်းကိုယ်”

နောက်ဆုံးမှာ ယောက္ခမကြီးက သူ့ဘာသာသူ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချကာ သူ့ဘာသာသူထောက်ခံပြီး ဒါပဲဟုဆိုသည်။

သူနှင့်ယမုံက အိပ်ခန်းသို့ပြန်ခဲ့ကြပြီး အုန်းစောတော့
နာခေါင်းရွံ့ကာ ခေါင်းကုတ်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

x x x x

“မမယမဲ့”

“အေး... အုန်းစော ပြော”

ညနေစာစားပြီးနောက် သူနှင့်ယမုံ ဧည့်ခန်းမှာ ဂျာနယ်
ဖတ်နေစဉ် အုန်းစောက ယမုံဆီကပ်ကာလာသည်။

“ဟိုလေ... အဝတ်လျှော်စက်ကလေး Manual ဆိုတော့
အလုပ်လုပ်ရတာ ရှုပ်တယ်လေ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် Auto နဲ့ လဲပေးပါလား”

အုန်းစော၏စကားအဆုံးမှာ ယမုံက သူ့ကိုလှမ်း၍ကြည့်
သည်။

“Manual က ဘာဖြစ်လို့လဲ အုန်းစောရဲ့၊ တကယ်တမ်း

ကျတော့ အဝတ်လျှော်စက်က Manual ကမှအကြမ်းခံတာ”

သူ အုန်းစောကို ဆိုဖြစ်သည်။

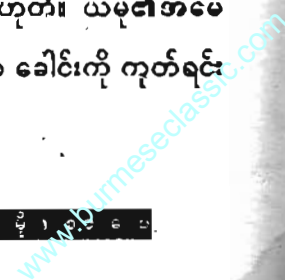
“မဟုတ်ဘူးလေ အစ်ကိုလေးရဲ့၊ အဝတ်လျှော်စက်ဆိုပေ
မယ့်လည်း Manual ကကျတော့ အဝတ်လျှော်ကန်ထဲကို ရေဖြည့်
ဦး၊ အဝတ်ညှစ်တဲ့ကန်ထဲထည့်ဦး ညှစ်ဦးနဲ့ အလုပ်ပိုတယ်လေ၊
Auto ကကျတော့ သူ့ဘာသာသူ ရေကြည်လျှော်၊ ရေညှစ်ပေးပြီး
အားလုံး သူကပဲလုပ်သွားတော့ လူသက်သာတယ်လေ၊ လူသက်
သာတယ်ဆိုတာထက် အုန်းစောက တခြားအလုပ်တွေ ပိုလုပ်နိုင်
တာပေါ့”

အုန်းစောက ရှည်လျားစွာဆိုသည်။ စကား၏အဆုံးသတ်
မှာ တခြားအလုပ်တွေ ပိုလုပ်နိုင်တာပေါ့ဟု လှလှပပဆို၏။

“မိန်းမရေ... ကိုကိုတို့ မင်္ဂလာဆောင်တုန်းက လက်ဖွဲ့
ရတဲ့အထဲမှာ Auto တစ်လုံးပါတယ်လေကွာ၊ အဲဒီတစ်လုံးကို
သုံးလိုက်မလား”

“မသုံးဘူး”

‘မသုံးဘူး’ဟု ဆိုလာသူက ယမုံမဟုတ်။ ယမုံ၏အမေ
သူ၏ယောက္ခမကြီး ဖြစ်သည်။ အုန်းစောက ခေါင်းကို ကုတ်ရင်း
နှာခေါင်းရှုံ့သည်။

“Auto အဝတ်လျှော်စက်အသစ်ကို သုံးလိုက်တော့ အဟောင်းက ဘယ်ကိုသွားထားရမှာလဲ။ အဝတ်လျှော်စက်ရှိလို့ လက်နဲ့မလျှော်ရတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်စမ်းပါ အုန်းစောရယ်။ ပြီးတော့ သမီးတို့လင်မယားကလည်း နေရာတကာ ပူဆာတိုင်း လိုက်လုပ်ပေးမနေနဲ့။ အဲဒီအဝတ်လျှော်စက်အသစ်က နောက်နောင် သူများမင်္ဂလာဆောင်ကျတော့ ပြန်လက်ဖွဲ့လို့ရတယ် အပိုငွေမကုန်တော့ဘူးပေါ့”

စကားအဆုံးမှာ ယောက္ခမကြီးက အုန်းစောကို မျက်စောင်းဖြင့်ကြည့်သည်။ အုန်းစောက မျက်နှာကိုရှုံ့ရင်း...

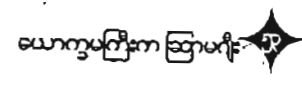
“မင်္ဂလာဦးလက်ဖွဲ့ကို ရောင်းစားလို့ရရင် ပြန်တောင် ရောင်းစားဦးမလို့လားမသိဘူး” ဟု ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်သည်။

“ဘာပြောတယ်”

သဲသဲကွဲကွဲကြားလိုက်ဟန်မတူသော ယောက္ခမကြီးက အုန်းစောကိုကြည့်ရင်း ‘ဘာပြောတယ်’ ဟု ဆိုသည်။

“ဪ... ဟိုဒင်းလေ သမီးဟင်းအိုးတည်ထားတာ ရပြီ လားမသိဘူးလို့ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် အုန်းစောက ခပ်သုတ်သုတ်ထွက် သွားသည်။

“ရာသီဥတုက ပူရတဲ့ကြားထဲ ဒေါသထွက်နေရတယ်”

ယောက္ခမကြီးက ပြောပြောဆိုဆို ဆိုဖာပေါ် စွေခနဲဝင်၍ ထိုင်သည်။ ပြီး သူ့ကို ဆတ်ခနဲကြည့်ကာ ‘သားရေ’ဟု ခေါ်သည်။ ခေါ်သံကိုကြားကတည်းက ခိုင်းစရာတော့ရှိပြီဟု သူသေချာ ပေါက်သိလိုက်သည်မို့ ‘ခင်ဗျာ’ဟု စိတ်မပါတာပါ ထူးဖြစ်သည်။

“အမေ့ကို ရေခဲရေလေးတစ်ခွက်လောက် ယူခဲ့ပေးပါ ကွယ်၊ ကျွတ်... ကျွတ် အုန်းစောကို ဒေါသထွက်ရတာက ကိစ္စ မရှိဘူး။ သွေးတိုးလာပြီနဲ့တူကယ်၊ ဇက်ကြောတွေတက်လာပြီ”

သူ ရေခဲရေသွားယူရန် ထအရပ်မှာ ယောက္ခမကြီးက ရေရွတ်သည်။ ယမုံက...

“သမီး ဇက်ကြောဆွဲပေးရမလား”

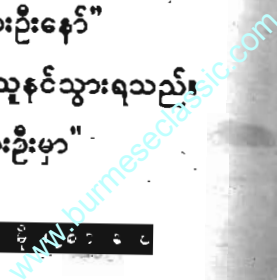
ဟု မေးသည်။

ယောက္ခမကြီးက ခေါင်းခါသည်။

“သမီးဆွဲရင် ထိမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုဇက်ကြောတက်နေ ချိန်မှာ ယောက်ျားလေးအားကိုးနဲ့ ဆွဲမှထိမှာ။ သားရေ ရေခဲရေယူ ပေးပြီးရင် အမေ့ကို ဇက်ကြောလေးဆွဲပေးဦးနော်”

ယောက္ခမကြီး၏ စကားကြောင့် သူနှင့်သွားရသည်။

“ဆွဲပေးမှာပေါ့ အမေရယ်၊ ဆွဲပေးဦးမှာ”

အံ့ကြိတ်ကာ မချီတင်ကဲဆိုရင်း သူ မီးဖိုခန်းရှိ ရေခဲ
သေတ္တာဆီ ထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ သူ မီးဖိုခန်းဆီရောက်တော့
အုန်းစောက်က ဖန်ခွက်နှင့် ရေခဲရေပူးထည့်ထားသော လင်ဗန်းကို
အသင့်ပင် ကမ်း၍ပေးသည်။

“ကြားနေတာလား”

“ကြားတာပေါ့ အစ်ကိုလေးရဲ့၊ ဒေါ်လေးရဲ့အသံကလေး
ရွာမှာဆို ရွာဆော်လုပ်လို့ရတယ်တော့”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် အသင့်လုပ်ထားသော လင်ဗန်းကို
ကမ်း၍ပေးပြန်သည်။ သူ ခပ်သွက်သွက်ပင် ယူဖြစ်သည်။

“သားရေ... ရေခဲရေလေးယူခိုင်းတာကို ကြာလိုက်
တာ”

ညှော်ခန်းထဲမှ ယောက္ခမကြီး၏အသံကြောင့် သူ ‘လာပြီ
အမေရေဟု မချီတင်ကဲပင် လည်ပင်းကြောတွေ ထောင်ထလာ
သည်အထိ အာခေါင်ခြစ်ကာ အော်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက်
ယောက္ခမကြီးကို ရေပူရေချမ်းကမ်းလှမ်းရန် အလို့ငှာ ခပ်သုတ်
သုတ်လျှောက်ခဲ့ဖြစ်သည်။

“သမက်ဆိုပေမယ့်လည်း သားလေးကို အမေ့သား
အရင်းလိုချစ်တာပါပဲကွယ်၊ အမေ့တို့ ဇနီးကြောလေး တစ်ချက်

နှစ်ချက် ဆွဲပေးပါဦး၊ အမလေး အားကိုးလိုက်ရတာကွယ်”

ရေခဲရေကို ဖန်ခွက်ထဲထည့်ကာ ကမ်းပေးသော သူ့လက်
တွေ ဖန်ခွက်ကမလွတ်ရသေးခင်မှာပင် ဇနီးကြောဆွဲပေးရန်
အမိန့်ကကျလာသည်။

“လက်မလည်အောင်ပါပဲလား အမေရယ်”

“ဘာပြောတယ်”

“ဪ... လက်မလည်အောင် လက်မအားရ မနားရ
အောင်ကို သားကလေး အမေ့ကို ပြုစုပေးချင်တာလို့ ပြောတာ”

သူ လွတ်ခနဲထွက်သွားသော စကားကို ဘရိတ်အမြန်အုပ်
ကာ လက်က ခပ်သွက်သွက်ပင် ယောက္ခမကြီး၏ ဇနီးကြောကို
ဆွဲပေးဖြစ်သည်။ သူ၏အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ ယမုံကတော့ ပြုံးစိစိ
လုပ်သည်။ အုန်းစောက်တော့ မီးဖိုခန်းလိုက်ကာ၏ နောက်ကွယ်မှ
နေ အသာချောင်း၏။

“အမေသိပါတယ်ကွယ်၊ ငါ့သားက အမေ့ကိုပြုစုချင်လွန်း
လို့ အမြဲတမ်း လက်ပြင်နေတယ်ဆိုတာ၊ တေခင်ကြီးက
သားအရင်းခေါက်ခေါက်ကတော့လေ သူမိန်းမဘေးမှာကပ်ပြီး
သူ့ယောက္ခမ ကျေနပ်အောင် ဖားနေရတာနဲ့ပဲ ဒီကအမေအရင်း
ဆီ ကပ်ချိန်ကိုမရဘူး”

“မသိရင်- တွန်တော်ကို စောင်းပြောနေသလိုပဲနော် အမေ”

“ဘာကွဲ့”

သူ၏ခပ်ရွတ်ရွတ်စကားကို ယောက္ခမကြီးက မကြားလိုက်။ ‘ဘာကွဲ့’ဟု မေးသည်။

“အမေ့ရဲ့လည်ပင်းကို နည်းနည်းစောင်းထားပေးလို့ ပြောတာပါ။ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး နှိပ်ရတာ သိပ်အဆင်မပြေလို့”

“ငါ့သား အဆင်ပြေသလိုသာ နှိပ်ပါကွယ်။ အမေ့ဖက်ကြောကလေး နာရိဝက်သာသာလောက်နှိပ်မှ အကြောပြေရုံရှိတာ၊ ငါ့သားဖြစ်ပါ့မလား”

“ဗျာ... တော်ပြီလားအမေ့ရဲ့၊ ဒါဖြင့် သားသွားအိပ်တော့မယ်နော်”

“ဟဲ့”

တမင်ခွဲပြောသော သူ့စကားအဆုံးမှာ ယောက္ခမကြီးက ‘ဟဲ့’ဟု ရေရွတ်သည်။ သူ့နောက်နေမှန်းသိသည်မို့ ယမုံကတော့ ခွီးခနဲရယ်သည်။

“ချစ်လို့စတာပါ အမေ့ရဲ့၊ အမေ့သားနှိပ်တာ အဆင်ပြေလားအမေ”

“အေး... အကောင်းကြီးမဟုတ်ပေမယ့်လည်း မရှိသုံးပေါ့ကွယ်”

“အင့်”

ယောက္ခမကြီး၏ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းစကားက သူ့ရင်ထဲ အင်ခနဲနေသွားရသည်။ ယမုံက မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားရင်း... .

“အမေကလည်း စနေပြန်ပြီ၊ အမေ့သမက်တာ အဟုတ်ထင်နေဦးမယ်”

ဟုစကားကို ဖာသည်။ ယောက္ခမကြီးက ခွီးခနဲရယ်သည်။

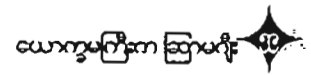
“ချစ်လို့စတာပါကွယ်၊ ငါ့သားနှိပ်တာ ကောင်းလွန်းလို့လေ အမေက နာရိဝက်ပဲအနှိပ်ခံမယ့်အစား လေးဆယ့်ငါးမိနစ်တိတိ အနှိပ်ခံမယ်ကွယ် က”

“ဗျာ”

သူ ‘ဗျာ’ဟု ရေရွတ်ရင်း မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့သွားဖြစ်သည်။ ယမုံကတော့ ထုံးစံအတိုင်း ပြုံးစိစိလုပ်ကာနေသည်။

x x x x

A beautiful woman is a beautiful trouble.

လှသောမိန်းမတစ်ယောက်သည် လှပသောဒုက္ခတစ်ခု
ဝင် ဖြစ်၏။

Jamacian Proverb

x x x x

စားသောက်ဆိုင်မှာထိုင်ကာရင်း ဝင်းခိုင်က စကားကိုစ
သည်။

“လှတာမက်ရင် ညစာခက်တယ်ဆိုတဲ့ ငါတို့မြန်မာစကား
ပုံလိုပဲ ဂျပေးစီးယန်း စကားပုံတစ်ခုရှိတယ်။ လှပသောမိန်းမ
တစ်ယောက်ဆိုတာ လှပသောဒုက္ခတစ်ခုပါပဲတဲ့”

“ဘာမှလည်းမဆိုင်ဘူး”

ဝင်းခိုင်၏စကားစာဆုံးမှာ သန့်ဇော်က ‘ဘာမှမဆိုင်ဘူး’
ဟု ဆိုသည်။

“ဟ... ဆိုင်တာပေါ့ကွ။ ယခုကို ဒီကောင်စကြိုက်ပြီ”

သူ့ယောက္ခမနဲ့ စဆုံပါပြီဆိုကတည်းက သဘောမတူဘူးဆိုပြီး လုပ်တာ၊ အခုထိ ပညာအပြင်နေရတုန်းပဲမဟုတ်လား၊ ယမုံက ချောတယ်လှတယ်ကွာ၊ ဒီတော့ ဒီကောင်ကခိုက်တယ်၊ အဲဒီ နောက်မှာရှိနေတဲ့ ဒုက္ခကို ဒီကောင်ဂရုမစိုက်တော့ဘူး၊ အခုတော့ ဒုက္ခကို ဒုက္ခမှန်းသိပြီလေ၊ အဲဒါကိုပြောတာ”

ဝင်းခိုင်က ရှည်လျားစွာငြင်းသည်။

“အဲဒါတွေ အသာထားစမ်းပါကွာ၊ ငါ့မှာ ညနေတိုင်း ယောက္ခမကြီးကို အနှိပ်တော်သွင်းနေရတာနဲ့ပဲ ရုံးဆင်းချိန်ဆိုရင် အိမ်ပြန်ရမှာကြောက်လာတယ်ကွာ၊ ယောက္ခမကြီးကို အနှိပ်တော် ဆက်သရသလိုမျိုးသာ အပြင်မှာ ငွေယူပြီးနှိပ်စားရင် သူငွေဖြစ် လောက်တယ်၊ သူတော့ ဇနီးကြောမြေမပြေမသိဘူး ငါကတော့ လတ်တွေညောင်းပြီး လက်ပါဖြတ်ပစ်ချင်လာတယ်ကွာ၊ အခု လည်း ရုံးဆင်းချိန်ပြီးပြီဆိုတော့ အိမ်ပြန်ရမှာကို အသေအလဲ ကြောက်လာတယ်ကွာ၊ ငါ့မျက်စိထဲမှာ ယောက္ခမကြီး ဇနီးကို ဘယ်ညာချိုးရင်းနဲ့ ‘သားရေ’လို့ ခေါ်မယ့်အသံကို ကြောက်နေ တယ်”

သူ၏အမူအရာ လုပ်ပြရင်းဆိုသော စကားကြောင့် သကောင့်ဆားနှစ်ကောင်က ခွီးခနဲရယ်ကြသည်။

“အေးကွာ... မင်းမိန်းမရော အိမ်အကူဘာတဲ့ အွန်စော”

“အုန်းစော”

ဝင်းခိုင်၏အဆိုကို ‘အုန်းစော’ဟု တည့်အောင် သူပြောပြ ဖြစ်သည်။ ဝင်းခိုင်က ခေါင်းကိုညိတ်သည်။

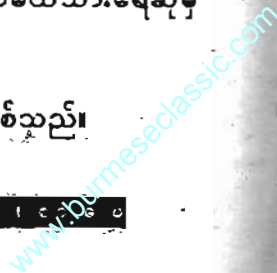
“အေး... အေး အဲဒီအုန်းစောလည်းရှိ ယမုံလည်းရှိတဲ့ ဥစ္စာကို ဘာဖြစ်လို့ မင်းကိုမှရွေးပြီး နှိပ်ခိုင်းတာလဲမသိဘူး၊ ငါစဉ်းစားကြည့်ရသလောက်တော့ မင်းလက်ကိုက အနှိပ်ကောင်း လို့ဖြစ်မယ်၊ မှန်းစမ်း ငါ့ကို နမူနာဇက်ကြောလေး ငါးမိနစ်လောက် ဆွဲပေးစမ်းပါ”

ဝင်းခိုင်၏စကားအဆုံးမှာ သူ မရယ်ချင်ရယ်ချင်ဖြင့် ရယ်ဖြစ်သည်။ ပြီး ‘ခွေးကောင်’ဟု ရေရွတ်ဖြစ်သည်။

“ဒါဖြင့်လည်း ခမိုးလေးဘာလေး ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် ထွက်ကြည့်ပါလား၊ ဥပမာ ချောင်းသာလို့နေရာမျိုးပေါ့ကွာ” သန့်ဇော်က အကြံပြုသည်။

“အာ... တော်ကြာ အမေပါလိုက်မယ်သားရေဆိုမှ ဒုက္ခ”

သူ ခေါင်းကို ဘယ်ညာရမ်းရင်းဆိုဖြစ်သည်။

“တစ်အိမ်လုံးသွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ အမေရဲ့၊ အမေက အိမ်စောင့်ရင်း ကျန်ခဲ့လိုက်ပါဗျာလို့ ချော့ပြီးထားခဲ့လိုက်ပေါ့ကွ”
ဝင်းခိုင်က ဆင်ခြေပေးနည်းကို သင်သည်။

“OK အကောင်းဆုံးနည်းကို ငါသိပြီ”

သန့်ဇော်က လက်ဖျစ်တီးရင်း ‘ငါသိပြီ’ဟု ဝမ်းသာအားရ ဆိုသည်။ ဝင်းခိုင်က ‘ငါ့ကောင်တို့ အချွန်နဲ့တော့ သွားမ၊မနဲ့နော်’ ဟု အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုသည်။

“ဒီ လို့ ကွ . . . မိန်းကလေးဆယ် ယောက် မှာ ဆယ်ယောက်စလုံးက အရက်သောက်တာမကြိုက်ဘူး”

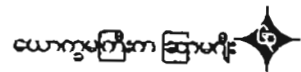
“ဝီတော့ ဒီကောင်က အရက်သောက်ပြီးမှပြန် ဒီလိုလား”

သန့်ဇော်၏စကားကို ဝင်းခိုင်က ‘ဒီလိုလား’ဟု ဆိုသည်။

“အေးပေါ့ကွ . . . အရက်ဆိုတဲ့အမျိုးက ဖူးရင်းသီးလို့ပဲ ကြိုက်တဲ့လူအတွက် မွှေးပေမယ့် မကြိုက်တဲ့လူအတွက်က နံတယ် လေကွာ၊ အရက်နံနံနဲ့တော့ ဒီကောင်ကို ဒီကောင်ယောက္ခမကြီးက အနှိပ်ခိုင်းဖို့ နေနေသာသာ အတပ်တောင်ခံမှာမဟုတ်ဘူး”

“အေး . . . အဲဒါဟုတ်တယ်ကွ”

သန့်ဇော်၏စကားအဆုံးတွင် သူ ‘ဟုတ်တယ်ကွ’ဟု ထောက်ခံဖြစ်သည်။ ဝင်းခိုင်ကတော့ ခေါင်းကိုယမ်းသည်။ ပြီး

“ဒီကောင်က အရက်မှမသောက်တတ်တာကွ၊ ဘီယာ လောက်ပဲ သောက်တတ်တာ”

ဟု ဆိုသည်။

“မင်းကလည်းကွာ ဓာတ်ရှင်တွေထဲမှာလို အာလုပ်ကျင်း သွားလိုက်ပေါ့ကွ၊ ပြီးတော့ အကျီပေါ် နည်းနည်းလောက် ဆွတ်သွားလိုက်ကွာ၊ နံလွန်းလို့မှ ဟောင်တောင်နေဦးမယ်”

သန့်ဇော်က ဆရာကြီးအပေါက်မျိုးချိုးကာ ဆိုသည်။

“အေးကွာ . . . ပြောနေတာကြာတယ်၊ ဒီညနေခင်းပဲ စလှုပ်ရှားလိုက်မယ်”

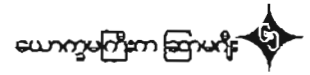
သူ တက်ကြွစွာပင်ဆိုဖြစ်သည်။

“မထူးဘူးကွာ၊ ရူးချင်ယောင် မူးချင်ယောင်ဆောင်ပြီး တော့ မင်းမကျေနပ်တဲ့ကိစ္စတွေပါ ပြောလိုက်၊ မနက်မိုးလင်းတော့ မှ သားဘာတွေပြောမိပါလိမ့်ဆိုပြီး လုပ်ပစ်လိုက်ကွာ ကြာသလား လို့”

သန့်ဇော်က ‘ခွီး’ခနဲရယ်ရင်း မြှောက်ပေးသည်။

“ညီလေးရေ အစ်ကိုသောက်နေကျအရက်မျိုး နှစ်ပတ် လောက်ယူခဲ့”

ဝင်းခိုင်က စားပွဲထိုးကို လှမ်း၍မှာသည်။

“ဝီနေညနေခင်းတစ်ရက်၊ မနက်ဖြန်တစ်ရက်၊ သန်ဘက် ခါတစ်ရက်ကွာ သုံးရက်ဆက်တိုက်ဆိုရင်တော့ မင်းရဲ့ယောက္ခမ ကြီး မင်းကို အကပ်ခံတော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းမိန်းမကိုတော့ အမှန် အတိုင်းပြောပြထားပေါ့ကွာ၊ တော်ကြာ ခုတ်ရာတခြား ရှုရာတလွဲ ဖြစ်နေဦးမယ်၊ ယခုက အကပ်မခံလို့ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေဦးမယ်”

သန့်ဇော်က စားပွဲထိုးယူလာသော အရက်ခွက်ထဲမှ အရက်ထဲ လက်တိုစိမ်ကာ သူ့ဆီလှမ်း၍တောက်ရင်း ဆိုသည်။

“ကဲရော အာလုပ်ကျင်း”

“ဟကောင် မင်းလက်စိမ်ထားပြီးသားကြီးကွ၊ ငါရွဲတယ်၊ နောက်နှစ်ပက်ထပ်မှာလိုက်”

သူ့နှာခေါင်းရွံ့ရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

“အရေးထဲ အသန့်တကြိုက်နေပြန်ပြီ၊ ကဲ ကဲ ညီလေးရေ နောက်ထပ်နှစ်ပက်ကွာ”

ဝင်းခိုင်က စားပွဲထိုးဆီ လှမ်း၍မှာသည်။ စားပွဲထိုးက သူတို့ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှကြည့်ရင်း နားမလည်သလို ခေါင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းကုတ်ရင်း ထွက်ကာသွားသည်။

“ကဲရော . . . အာလုပ်ကျင်းရင်းနဲ့ တစ်ငုံလောက် မျိုချ

ချင်မျိုသွား၊ ရဲဆေးတင်တဲ့အနေနဲ့ပေါ့ကွာ”

စားပွဲထိုးလာချသော ဖန်ခွက်ကိုယူရင်း သန့်ဇော်က ဆိုသည်။

“ငါက ဘီယာပဲကြိုက်တာကွ၊ အရက်မကြိုက်ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူ့မျက်နှာကို ရွံ့မဲ့ကာ အရက်ကိုငုံ ရင်း အာလုပ်ကျင်းဖြစ်သည်။

“ကဲ . . . ယောက္ခမရဲ့ ပညာပြတဲ့စက်ကွင်းက ငါ့သူငယ် ချင်း လွတ်ပါစေကွာ၊ သရုပ်ဆောင်တာတော့ ပီပီပြင်ပြင်ရှိပါစေ ကွာ”

ဝင်းခိုင်က ဟက်ခနဲရယ်ရင်း ဆိုသည်။ သူကတော့ အရက်ကို ငုံကာထားရင်း မျက်နှာကို အီးမှန်ထားသလို ရွံ့မဲ့ကာ နေဖြစ်သည်။

x x x x

www.burmeseclassic.com

ယောက္ခမကြီးနှင့် စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး
ပထမညနေခင်း

“မိန်းမရေ . . . မိန်းမ”

ဒယီးဒယိုင်ဖြင့်ပင် မူးဟန်ဆောင်ကာ သူ့အိမ်ထဲသို့ သိုင်း
ကွက်နင်းပြီး ဝင်ရောက်ဖြစ်သည်။ ‘ပြန်နှင့်လိုက်’ဟု မှာထားသည်
မို့ ယမုံက အိမ်မှာကြိုရောက်နေမည်ဖြစ်သည်။

အာခေါင်ခြစ်ကာ အော်ရင်း ဝင်လာသောသူ့ကို အရင်ဆုံး
တွေ့သူက အုန်းစော၊ အုန်းစောက သူ့ကို အံ့အားတသင့်ဖြင့်
ပါးစပ်ကြီးဟကာ ကြည့်နေသည်။ သူ အုန်းစောကို မမြင်ချင်
ယောင်ဆောင်ကာ မျက်လုံးကိုစုံမှိတ်ရင်း ‘မိန်းမရေ’ဟု ထပ်ခါ
ထပ်ခါ အော်ဖြစ်သည်။

“ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ”

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ အင်မတန်တွေ့ချင်နေသော ယောက္ခမကြီးက အူယားဖားယားဖြင့် ထွက်လာသည်။ သူ တမင်ပင် ဒယီးဒယိုင်လုပ်ရင်း ဧည့်ခန်းရှိဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်ဖြစ်သည်။

“ဟော့တော် ငါ့သား အရက်တွေသောက်လာတယ် ဟုတ်လား”

အနီးသို့ရောက်လာသော ယောက္ခမကြီးက အရက်နဲ့ ကြောင့် နှာခေါင်းကိုရှုံ့ရင်း ရင်ဘတ်ကိုဖိကာ အံ့ဩတကြီးဖြင့် မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွ... န်... တော်... အ... အရက်... သ... သောက်လာတယ်၊ ဘာလဲ အမေက စိတ်ဆိုးလို့လား”

သူ့ အကယ်ဒမီရွှေ့ဖြင့် အာလေးလျှာလေးစတိုင် လုပ်တာ ယောက္ခမကြီးကို သွေးတိုးစမ်းဖြစ်သည်။

“ဪ... ငါ့သားကလည်း ယောက်ျားလေးမို့ အရက် သောက်တာ ဆန်းလား၊ အမေစိတ်မဆိုးပါဘူးကွယ်၊ မင်းမိန်းမက ဈေးတိုခဏသွားတယ်ကွဲ့၊ ကဲ ကဲ နားလိုက်ဦး၊ ဟဲ့ အုန်းစော”

ယောက္ခမကြီးက အုန်းစောကို လှမ်း၍ခေါ်သည်။

“ရှင်... ဒေါ်လေး”

“ညည်းအစ်ကိုလေး မူးလာတယ်၊ သူလိုတာရှိရင် လုပ်ပေးလိုက်၊ ဒေါ်လေး ခဏလောက်အိပ်ချင်လို့ တော်ပါသေးရဲ့ သမက်အရက်မူးလာတဲ့ရက်နဲ့ ဇက်ကြောမတက်တဲ့နေ့နဲ့ ကိုက်နေလို့”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ယောက္ခမကြီးက ၎င်း၏အိပ်ခန်းဆီ လျှောက်ကာသွားသည်။ ‘ဇက်ကြောမတက်သောနေ့ ဆိုပါလား’ဟု သူ့တွေးရင်း ယောက္ခမကြီး၏ စကားအဆုံးမှာ သူနှင့်သွားရသည်။

“အိပ်တော့မလို့လား အမေရဲ့၊ သား အမေ့ကို ဇက်ကြော

ဆွဲပေးဦးမယ်လေ၊ သား မမူးသေးပါဘူး.. ဟာ”
သူ၏စကားကြောင့် ၎င်း၏အိပ်ခန်းဆီ သွားနေသော ယောက္ခမကြီးက သူ့ဘက်ကိုလှည့်ကြည့်သည်။

“ငါ့သားမမူးဘူးဆိုတာ အမေသိပါတယ်”

“ဟာ”

ရုတ်တရက် ကြောင်တောင်တောင်နှင့်ပင် ‘ဟာ’ဖြစ်သည်။

“မမူးလို့လည်း အိမ်ပြန်ရောက်လာတာပေါ့၊ မူးရင် ဘယ်ပြန်ရောက်လာပါ့မလဲကွယ်၊ အမေက အဲဒါကိုပြောတာပါ”

ယောက္ခမကြီး၏ ဖြေရှင်းစကားကို ကြားတော့မှ သူမသိမသာ သက်ပြင်းချရင်း ဆက်၍ မူးချင်ယောင်ဆောင်ဖြစ်သည်။

“ဘာလဲ အမေက ကျွန်တော်မှူးတာကို အပြစ်ပြောချင်တာလား၊ ဘယ်လောက်ပဲမှူးမှူး ကျွန်တော် အမေ့ကိုနှိပ်ပေးရဦးမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်ဗျာ”

“အေးပါကွယ်၊ နောက်တော့ နှိပ်ခိုင်းမှာပေါ့၊ ဒီနေ့က ဇက်ကြောမတက်လို့ပါကွယ်၊ ကဲ သား သွားနားတော့လေ၊ နောက်ရက်မှပဲ နှိပ်ပေးတော့နော်”

ယောက္ခမကြီး၏ စကားကြောင့် ‘နောက်ရက်တဲ့ကွာ’ဟု စိတ်ထဲမှာ ရေရွတ်ဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီးက ‘သွားနားတော့’ဟု ပြုံး၍ ဆို၏။ ပြဿနာရှာလိမ့်မည်ဟု တွက်ဆထားသော်လည်း ယောက္ခမကြီးက အပြုံးပင်မပျက်ဘဲ ‘နောက်ရက်ပေါ့ကွယ်’ဟု ဆိုသည်။

သူ့ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိ၊ စိတ်ထဲမှာတော့ ‘အေးပေါ့ဗျာ နောက်ရက်ပေါ့’ဟု တေးကားထားဖြစ်သည်။

x x x x

ယမုံပြန်လာကာ ထမင်းအတူစားသည်အထိ ယမုံတို့ ယောက္ခမကြီးက ဘာပြောထားသည်မသိ၊ ယမုံကို သူ့စကားမဆိုဖြစ်။

မူးချင်ယောင်ဆောင်ကာ အိပ်ပစ်လိုက်ရင်း နံနက်လင်းတော့ အရူးကွက်နင်းကာ သူ့မဟုတ်သလိုပင် အိပ်ရာမှထကာ သွားတိုက်မျက်နှာသစ်ပြီး ရေခိုးကာ ဧည့်ခန်းဆီထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။

“ကိုကို နိုးပြီလား”

ယမုံက ပြုံးရွှင်စွာပင် နှုတ်ဆက်သည်။

“အင်း... ရေတောင်ချိုးပြီးပြီ၊ စော့စော့စိးစိး”

သုဘာမှမဖြစ်သလို ပြန်၍ဆိုဖြစ်သည်။

“စောစောစီးစီးချိုးမှဖြစ်မှာပေါ့၊ တစ်ကိုယ်လုံး အရက်နဲ့ တွေ့ ဟောင်နေတာကိုး”

သူ့နောက်မှ ယောက္ခမကြီးက ပက်ခနဲဝင်၍ဆိုသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် ညက အရက်နည်းနည်းများ သွားတယ်”

သူ ဘုမသိဘမသိစတိုင်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

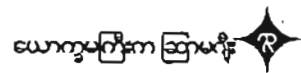
“အရက်များပေမယ့် ငါ့သားလေးက လိမ္မာတယ်သိလား”

“ဗျာ . . . ကျွန်တော် ဘာပြောမိလို့လဲ”

သူ အံ့ သြချင်ယောင်ဆောင်ကာ မေးဖြစ်သည်။
ယောက္ခမကြီးကတော့ အပြုံးကို ဇွန်းတပ်ကာ ရှယ်ပြုံးသည်။

“ဘာတွေပြောလဲဆိုတော့ ငါ့သားက အမေ့ကို နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဇက်ကြောနှိပ်ပေးချင်တယ်အမေတဲ့၊ အရက်မူးနေပေမယ့် နှိပ်ပေးဦးမယ်လုပ်နေလို့ မနည်းကြီးတားယူရတယ်၊ အမေက တော့ ငါ့သမက်ကို ပိုချစ်သွားပြီ”

ယောက္ခမကြီးက မဟုတ်တာရော ဟုတ်တာရော အရော ရောအနှောနှောလုပ်ကာ ဆိုသည်။ သို့သော် ‘မဟုတ်ဘူး’ဟု သူ မငြင်းရဲ၊ အရက်များသွားသည်ဟု စကားခံထားခဲ့သည်ကိုး။

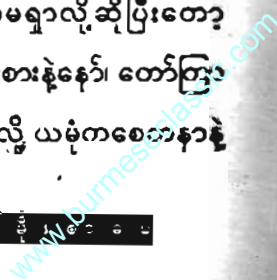
“စိတ်ချပါကွယ် . . . အမေ ဇက်ကြောတက်တဲ့နေ့ကျ ဘယ်သူမှ မနှိပ်ခိုင်းဘူး၊ ငါ့သားကိုပဲ နှိပ်ခိုင်းမယ် ဟုတ်ပြီလား”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ယောက္ခမကြီးက ‘ဘုရားရှိခိုးဦးမယ်’ ဟုဆိုကာ ဘုရားခန်းဘက် လျှောက်ကာသွားသည်။

“မနေ့က ယမုံဈေးသွားတုန်း မေမေက ဖုန်းဆက်လာ တယ်၊ ကိုကိုမူးလာတယ်တဲ့၊ ဘာပြဿနာမှမလုပ်ရဘူးဆိုလို့ ယမုံ က ကိုကိုကို ဘာမှအပြစ်မပြောတာ၊ ကိုကိုက မူးပေမယ့် မရမ်းဘူး နော်၊ မေမေကလေ သူ့သမက်တစ်ယောက်လုံး အရက်သောက် လာတာကိုတောင် ဘာအပြစ်မှမပြောဘူးသိလား၊ သားအရင်းလို ချစ်နေလိုက်တာ၊ သမီးကတောင် နေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့ ချွေးမနေရာ ရောက်တော့မယ်၊ သူကကျ သားဖြစ်တော့မယ်”

‘ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် အားကြီးကြီး’ဟု သူ့စိတ်ထဲမှနေ ပြန်၍ ဆို ဖြစ်သည်။ ယောက္ခမကြီး၏စကားကြောင့် မယားဖြစ်သူယမုံပင် သူ့ကိုစိတ်မဆိုး၊ အပြစ်မမြင်ဖြစ်နေသည်မို့ မနေ့ညက စိတ်ဓာတ် စစ်ဆင်ရေးတွင် သူ အရေးနိမ့်သွားသည်ထင်၏။

“မေမေကော ယမုံပါ ပြဿနာမရှာလို့ဆိုပြီးတော့ နေ့တိုင်း အရက်သောက်မယ်လို့တော့ မစဉ်းစားနဲ့နော်၊ တော်ကြာ ကိုကို နေမကောင်း မကျန်းမာဖြစ်နေမှာစိုးလို့ ယမုံကစေတနာနဲ့

ပြောတာ”

“အင်းပါ”

သူ စိတ်မပါလက်မပါပင် ခေါင်းညိတ်ရင်းဆိုဖြစ်သည်။
သန့်ဇော်နှင့် ဝင်းခိုင်တို့အား စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး မအောင်မြင်
သည့်အကြောင်း ဘယ်လိုရှင်းပြရမှန်း သူမသိတော့။

“လှည့်ပတ်လိုခြင်း အချင်းချင်း တင်းရှင်းကြပါစေ”

ဘုရားခန်းမှ ဖွဲ့လွင့်လာသော ယောက္ခမကြီး၏ မေတ္တာ
ပို့သံကြောင့် သူ မလုံမလဲဖြစ်သွားမိသည်။

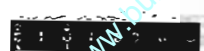
မတုတ်တာလုပ်ထားသူမို့ သမဇိုကျ မေတ္တာပို့သံသည်ပင်
လျှင် မလုံမလဲ ဖြစ်စေသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

* * * *

“မင်းညွှတ်တာ”

သူ၏စကားအဆုံးမှာ သန့်ဇော်က ကောက်ချက်ချ သည်။

“ဒီလိုလုပ် ဒီည ငါသင်ပေးလိုက်သလိုပြော၊ အမေ
ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အဖျင်းဆုံးနဲ့ စိတ်မပါဆုံးအလုပ်က အဲဒီ
ဇော်ကြောဆွဲရတာကိုပဲဗျာ၊ ဒါပေမယ့် မတတ်နိုင်ဘူးဗျာ အမေ
သမီးကိုရော အမေ့ကိုရောချစ်တော့ ကျွန်တော်စိတ်မပါတဲ့
အလုပ်ဆိုပေမယ့်လည်း အမေပြိုင်မှာစိုးလို့ ဆွဲပေးရတာမျိုးဆို
တော်သေး၊ အခုကကွာ နှုတ်လို့တောင် ကိုယ့်မိန်းမနား မတပ်
ရဘူးတူ၊ သားရေ အမေဇော်ကြောတက်လို့ကွယ် တစ်ချက်

နှစ်ချက်လောက် ဆွဲပေးပါဦးဆိုပြီး အပျင်းပြေကို တစ်ရက်ကို သုံးလေးခါလောက် နှိပ်ခိုင်းနေတော့တာ”

သူ စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့်ပင် ပြောဖြစ်သည်။

“Massage Chair ရှိတယ်လေကွာ၊ သိန်းလေးဆယ်တန် လောက် ဝယ်ထားပေးလိုက်စမ်းပါ။ မင်းယောက္ခမကို နှစ်ဆယ့် လေးနာရီလုံး အဲဒီပေါ်ကမဆင်းနဲ့လို့ ဒီလောက်တောင် အကြော တက်တတ်နေရင်”

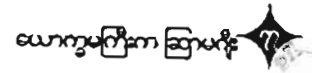
သန့်ဇော်က အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ Function လည်းစုံတယ်ကွာ၊ အဲဒီခုံ ပေါ်ထိုင်ပြီး တစ်ချိန်လုံး အနှိပ်ခံနေလို့ရတယ်၊ ဒီတော့ မင်းမူးချင် ယောင်ဆောင်ပြီး ဒီည အဲဒီအစီအစဉ်လေးပါ ထည့်ပြောပစ် လိတ်”

“ဟုတ်ပြီ”

သူ လက်သီးကိုဆုပ်ရင်း ‘ဟုတ်ပြီ’ဟု ခိုင်မာစွာပင် ဆိုဖြစ် သည်။ မာဆတ်ချုံ ထိုင်ခုံသိန်းလေးဆယ်တန်ကိစ္စ ဒီညအဆိုတင် သွင်းရမည်။ ယောက္ခမကြီးက မပယ်ချလိုက်ဖို့ အရေးကြီးသည်။

x x x x

ယောက္ခမကြီးနှင့် စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး
ဒုတိယညနေ

ဝင်ပြီးကာမှ 'ငါကမူးနေတဲ့ကောင်ပဲ'ဟူသောစိတ်ကို ပြန်သွင်းယူရသည်။

အမူးသမားတစ်ယောက်၏ Mood မျိုး အပြည့်သွင်းယူရင်း သန့်ဇော်နှင့် ဝင်းခိုင်တို့သင်ပေးလိုက်သော စကားတို့ကို ပြန်၍ တွေးထားဖြစ်သည်။

“ဧည့်သည်တွေရောက်နေတယ်၊ အမေ့သူငယ်ချင်းတွေလေ”

ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်ဆိုသော စကားကြောင့် သူဧည့်ခန်းဆီသို့ ကြည့်ဖြစ်သည်။ ဧည့်သည်များရှိနေသည်မို့ မူးချင်ယောင်ဆောင်နေသည်တို့ ကိုယ်ရှိန်သတ်ရင်း ဧည့်သည်များကို ပြုံးပြဖြစ်သည်။ ပြီး ယောက္ခမကြီးဘက်လှည့်ကာ...

“အမေ... ဧည့်သည်တွေကို ကျွေးဖို့ သားဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

ဟု အနည်းငယ် လျှာလေးအာလေးသံပြုရင်း ဆိုဖြစ်သည်။

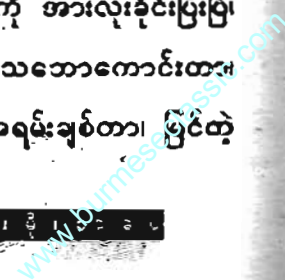
“ရပါပြီကွယ်၊ အမေ အုန်းစောကို အားလုံးခိုင်းပြီးပြီ၊ တွေ့လား ကျွန်မသမက်ကလေး အရမ်းသဘောကောင်းတာ၊ ယောက္ခမကိုလည်း အမေအရင်းလိုပဲ အရမ်းချစ်တာ၊ ပြင်တဲ့

“မိန်းမငေ့... မိန်းမ”

ရုပ်ရှင်တွေထဲက ဓာတ်ရှင်မင်းသားတွေလိုမျိုး လိုအပ်သည်ထက် ပိုမူးပြရင်း ဒယီးဒယိုင်ဖြင့်ပင် အိမ်ထဲဝင်လာဖြစ်သည်။

“ဟောတော်... သားအရက်သောက်လာတယ် ဟုတ်လား၊ အမလေး တစ်ခါမှလည်းမသောက်ဖူးဘဲနဲ့ သောက်လာတာကိုး၊ လာလာ အိမ်ထဲဝင်”

သူဘာစကားမှမဆိုသေးခင်မှာပင် ယောက္ခမကြီးက ရေပတ်မဝင်ဆိုသည်။ သူ့ကြောင်တောင်တောင်ပင် အိမ်ထဲသို့

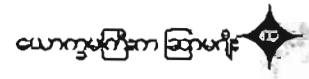
အတိုင်းပဲလေ၊ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ဘာခိုင်းဦးမလဲနဲ့”

ယောက္ခမကြီးက ဧည့်သည်များဘက်လှည့်ကာ ကြွားသည်။ သူကတော့ မချိပြုံးပြုံးရင်း ယောက္ခမကြီး၏ အလိုလို ကံကောင်းမှုကို တွေးဖြစ်သည်။

“သူ့ရှေ့မှာလေ ဇက်ကြောတက်တယ်လို့ ငြီးဖို့မပြောနဲ့ ဇက်ကိုတောင် အညောင်းပြေမချိုးရဲဘူး၊ အမေ ဇက်ကြောတက်နေလို့လား၊ သားနှိပ်ပေးမယ်လေဆိုပြီးတော့ ဇက်ကြောအတင်းဆွဲပေးတာ၊ အရမ်းကို အလိုက်သိတာပါဆို အဟက် ဟက်”

ယောက္ခမကြီးက မျက်စိကိုပင် ဖွင့်မနေတော့ဘဲ မျက်စိစုံမှိတ်ကာ အားရပါးရဆိုသည်။ ဧည့်သည်များက ယောက္ခမကြီး၏စကားကို နားထောင်နေသော်လည်း မျက်လုံးများက သူ့ကို ကြည့်နေသည်မို့ သူမပြုံးချင်ပြုံးချင်ဖြင့် ပြုံးထားလိုက်ရသည်။ ပြီး ဧည့်ခန်းရှိ ယောက္ခမကြီးဘေးမှ ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော်က ယောက္ခမဆိုတာလည်း အမေပဲဆိုပြီးတော့ အမေအရင်းတစ်ယောက်လို ဂရုစိုက်ဖြစ်တယ်ဗျ၊ အမေကလည်း ကျွန်တော့်ကိုဆို သိပ်ချစ်တာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ယမုံနဲ့ကို မယူခင်တတည်းက သဘောတူတာလေ၊ ယူပြီးတော့လည်း ကျွန်တော့်ကို ဘာအလုပ်မှ လုပ်မခိုင်းဘူးဗျ၊ စောစောက အမေ

ပြောသလိုပဲ ဇက်ကြောလေးဆွဲပေးပါဦးတို့ဘာတို့ လုံးဝလုံးဝ မရှိဘူး၊ ကျွန်တော်ပဲ အလိုက်တသိနဲ့ နှိပ်ပေးဖြစ်တာ”

သူနှင့်ယမုံကို သဘောမတူဟုဆိုကာ အကြိမ်ကြိမ်ဖျက်ခဲ့သော ယောက္ခမကြီးက သူ့ရှေ့နေမှန်းသိသည်မို့ သူ့ကို စူးခနဲ ကြည့်သည်။ သို့သော် ဧည့်သည်များရှိနေသည်မို့ မပြုံးချင်ပြုံးချင်ဖြင့် အင်တင်တင်ပြုံးကာနေရင်း ‘သားလည်း အလုပ်ကပြန်လာတာ ပင်ပန်းပါတယ်ကွယ်၊ သွားနားတော့လေ’ဟု မသိမသာ အကြိတ်၍ဆိုသည်။

“ရပါတယ်အမေရာ သားရဲ့အလုပ်က မပင်ပန်းပါဘူး၊ ဒါနဲ့ ယမုံပြန်ရောက်ပြီလား၊ သားနောက်ကျမယ်ဆိုလို့ သူ့အရှင်ပြန်နှင့်တာ၊ သားက ပြန်ခိုင်းလိုက်တာ၊ အိမ်မှာက အမေတစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေမှာစိုးလို့”

“အမလေး သမက်က သားအရင်းထက်တောင် အားကိုးရတာပဲ”

သူ့စကားအဆုံးမှာ ဧည့်သည်အန်တီကြီးက ဆိုသည်။

“အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ တောင်ကြီးတယောက်ဖကလည်း အမေ့ကို အရမ်းချစ်တာ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ အမေ့ဆီကို ဖုန်းဆက်နေတာ အကြိမ်ကြိမ်ပဲ၊ အရမ်းဂရုစိုက်တာ”

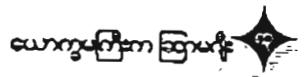
တစ်လ ဖုန်းတစ်ခါပင် မလာသော ယောက်ဖကို တမင်
အမွန်းတင်ကာ ဆိုလိုက်သည်မို့ ယောက္ခမကြီးက ကွက်ခနဲ
မုက်နှာပျက်သွားသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် အပြုံးတစ်ခုကို
မုက်နှာပေါ်ကောက်တင်ပြီး တဟင်းဟင်းဖြင့် အဖျားတတ်သလို
ရယ်ရင်း သူ့ကို အေးစက်စက်ကြည့်သည်။

“သမီးတ ရေချိုးနေတယ်သားရဲ့၊ ကဲကဲ သားလည်း
သွားနားလိုက်ဦး။ ဧည့်သည်တွေနဲ့ အမေစကားပြောလိုက်ဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

‘ဟုတ်ကဲ့’ဟုဆိုရင်း စိတ်ထဲကနေ သူ့ကြိတ်ပြုံးဖြစ်သည်။
ပြီး ဧည့်သည်များတို့ ပြုံးခြကာ အိပ်ခန်းဘက် ထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။

x x x x

မနက်မိုးလင်းတော့ ထုံးစံအတိုင်းပင် လုပ်စရာမရှိ စလင်း
ပြီး ဘာမှမသိခဲ့သူတစ်ယောက်လို သူထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ ဧည့်သည်
များရှိနေသည်မို့ သန့်ဇော်တို့နှင့် ဇာတ်တိုက်ထားသည်တို့ တစ်ခွန်း
မှမပြောလိုက်ရ။ Massage Chair အကြောင်းလည်း မပြောလိုက်
ရ။

“ဟော. . . သား နိုးပြီလား”

ယောက္ခမကြီးက ဘာမှမဖြစ်သလိုပင် နှုတ်ဆက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊ ဒါနဲ့ ယမုံတစ်ယောက် မတွေ့ပါလား”

“ထမင်းစားခန်းမှာလေ သားရဲ့၊ မနက်စာအတွက် ပြင်နေ

တယ်”

ဘာမှမဖြစ်သလိုပင် ပြန်မေးသော သူ့ကို ယောက္ခမကြီးကလည်း အမှုအရာ မပျက်ပင် ပြန်၍ပြောသည်။ နှစ်ယောက်သား ထမင်းစားခန်းဆီ အတူလာဖြစ်သည်။

“အမေတို့နှစ်ယောက်အတွက် မုန့်ဟင်းခါးပြင်ထားတယ်”

ယမုံကလည်း ဘာမှမဖြစ်သလိုပင် အရင်ပုံစံအတိုင်း နှုတ်ဆက်သည်။ ပြီး လုပ်စရာရှိသည်တို့ကို လုပ်ကာနေသည်။ သူ မုန့်ဟင်းခါးကို မစားချင်စားချင်ဖြင့် စားဖြစ်သည်။

“ကိုကိုတစ်ယောက်နော်... မပြောချင်လို့ကြည့်နေတာ

အရက်ကို နေ့တိုင်းသောက်နေတယ်”

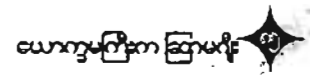
ယမုံက အခုမှ သတိရဟန်ဖြင့်ဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုကိုအရက်မူးလာပြီး စကားတွေမှားလို့လား”

သူ အူတူအူအူတတ်ပုံစံဖမ်းရင်း ဇေဝေဝါဖြစ်ခဲ့ဟန်ဖြင့် မေးဖြစ်သည်။ ယမုံက ခေါင်းခါသည်။

“ယမုံကိုတော့ စကားမမှားပါဘူး၊ အမေ့ကိုတော့ မပြောတတ်ဘူး”

ယမုံ၏စကားအဆုံးမှာ သူ ယောက္ခမကြီးကို ကြည့်ဖြစ်

သည်။ ယောက္ခမကြီးက ဣန္ဒြေမပျက်ပင် ခေါင်းခါသည်။

“အမေ့ကိုလည်း ဘာစကားမှ မမှားပါဘူးကွယ်၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်”

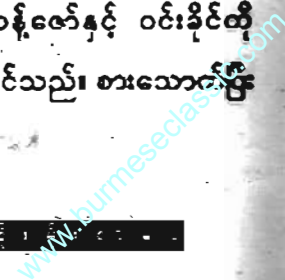
ယောက္ခမကြီးက စကားတိုမဆက်သေးဘဲ မုန့်ဟင်းခါးကို တစ်ခွန်းခပ်ကာ စားလိုက်သေးသည်။ အတန်ကြာတော့မှ... .

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ တကယ်လို့ စကားမှားခဲ့ရင်လည်း မူးလို့ပြောတာပဲကွယ် ဘယ်ဗွေယူလို့ရမှာလဲ၊ သားက စကားမှားခဲ့ရင်တောင် အမေက ဘာဖြစ်ဖြစ် ခွင့်လွှတ်တယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

ဟု ဆိုသည်။

ယောက္ခမကြီး၏ စတားအဆုံးမှာ သူ သက်ပြင်းချဖြစ်သည်။ သူ မည်မျှပင် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားစေကာမူ ယောက္ခမကြီးက အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်လွှတ်နေဦးမည် ဖြစ်သည်။ နောက်ညများမှာ အရက်မူးချင်ယောင်ဆောင်လျှင်လည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဖြစ်မည်ထင်သည်။ ထို့ကြောင့် ယောက္ခမကြီးနှင့် စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးသည် အောင်မြင်မည့်ပုံမပေါ်။

အကြပေးများဖြစ်ကြသော သန့်ဇော်နှင့် ဝင်းခိုင်တို့ ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းပြရဦးမည်ထင်သည်။ စားသောက်ပြီး၍ သူ ထိုင်ရာမှအထ... .

“ဒါနဲ့ အခုဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ သား”ဟူသော အမော
တကောဖြင့်မေးသည့် ယောက္ခမကြီး၏အမေးကြောင့် လက်မှနာရီ
ကို သူကြည့်ဖြစ်သည်။

“ရှစ်နာရီမတ်တင်းရှိပြီ အမေ”

သူ ယောက္ခမကြီးကို ဖြေဖြစ်သည်။

“သားတို့က ရုံးကို ကိုးနာရီသွားမှာလား”

“ဟုတ်တဲ့”

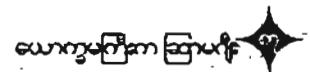
ယောက္ခမကြီး၏အမေးကို သူ ‘ဟုတ်ကဲ့’ဖြစ်သည်။

“ဒါဖြင့် တစ်နာရီနဲ့ ဆယ်ငါးမိနစ်ကြီးများတောင် အချိန်
ရှိသေးတာပဲ၊ ဝီတော့ သားရယ် ရုံးမသွားသေးခင် အမေ့ကို
ဇော်ကြောလေး နာရီဝက်လောက် ဆွဲသွားပေးပါဦးကွယ်၊ ထူးထူး
ဆန်းဆန်း မနက်ဖက်ကြီး ဇော်ကြောစာကနေလို့ တွတ်ကျွတ်. .
တွတ်”

“ဩ. . . ဟုတ်ကဲ့”

သူ ယောက္ခမကြီးကို ‘ဟုတ်ကဲ့’ဟု ဖြေလိုက်မိရင်း ရင်ထဲ
မှာ တင်းခနဲ ဖြစ်ကာသွားသည်။ ယောက္ခမကြီးက ‘တကျွတ်ကျွတ်’
ဖြင့်ပင် အဝီအပြင် ဇော်ကြောတတ်ပြလိုက်သေးသည်။

“ခဲလိုက်ဦးပေါ့ကွာ”

သူ စိတ်ထဲမှနေဦးရင်း ယင်းရိစ္စာနှင့်ပင် စနိပ်ပေးဖြစ်
သည်။

“အမလေး. . . ငါ့သားလေးက တော်လိုက်တာ၊ နှစ်ရက်
လောက် အမေ့ကို ဇော်ကြောမဆွဲပေးဖြစ်တာတောင် လက်က
ကျမသွားဘူး၊ အရင်ကထက်တောင် လက်တက်လာသေးတယ်၊
ကောင်းလိုက်တာ၊ ကျွတ် ကျွတ်”

ယောက္ခမကြီးက ဖိမ်ခံရင်းနှင့်ပင် သူ့ကို ချီးကျူးသည်။
ထန်းပင်တက်လက်မှတ်ရမှန်းမသိ ရလိုက်သည်မို့ အောင့်သီး
အောင့်သက် ခံစားရသည်ကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

နှိပ်ပေးရင်းနှင့်မှ သူ Massage Chair အကြောင်း
သတိရသည်။ ဘယ်ကစပြောရမည်ကို သူ စိတ်ထဲမှနေ စိ်ဖြစ်
သည်။

“အမေက ဇော်ကြောတက်ချိန်မမှန်တော့ ဒုက္ခပဲနော်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ့အမေ့ကို ပြန်၍မေးလိုက်သူက ယောက္ခမကြီးမဟုတ်၊
သူ၏ချစ်ဇနီး ယမုံဖြစ်သည်။ ယမုံ၏လေသံက အနည်းငယ်
မာဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေသည်မို့ သူ ယမုံကို လှမ်းကြည့်ဖြစ်သည်။
ပြီး ယမုံကို လေပြည်ထိုးဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ကိုကိုမရှိတဲ့အချိန်တွေက ဥပမာ ကိုကိုရုံးသွားနေတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ ဇက်ကြောတက်ရင် ဝုကွဲလို့ပြောတာ၊ အဲဒီအချိန်ကျ ဘယ်သူနှိပ်ပေးမှာလဲ”

“မပူပါနဲ့သားရယ် မိဖုန်းစောရှိသားပဲ၊ သားလောက် လတ်အားကောင်းကောင်းနဲ့ ဇက်ကြောမဆွဲတတ်ပေမယ့် ဒီလိုပဲ မရှိသုံးသုံးပေးရတော့မှာပေါ့”

ယောက္ခမကြီး၏ စကားကြောင့် ဟင်းချက်ရန်ပြင်နေ သော အုန်းစောက် မုတ်နှာကို မသိမသာမဲ့သည်။ ပြီး ပါးစပ်မှနေ ဓသိမသာ ပွစ်ပွစ်ရေရွတ်သည်။ ယောက္ခမကြီးနှင့်ယမုံက မမြင် သော်လည်း သူကတော့ လှမ်းကာအတ်ခတ်လိုက်သည်မို့ မြင်ဖြစ် အောင်ကို မြင်သည်။

“နောက်ဆို အမေ ဘယ်အချိန်ပဲ ဇက်ကြောတက်တက် အဆင်ပြေအောင် သားစီစဉ်ပေးမယ်၊ လုံးဝ အမေသဘောကျ စေရမယ်ဗျာ၊ အာမခံတယ်”

သူ၏အဆိုကြောင့် အနှိပ်ခံနေသော ယောက္ခမကြီးက လည်ပင်းစောင်းကာ သူ့ကိုလည်ပြန်ကြည့်သည်။

ဟိုဖုန်ခါသလိုလို ဒီဖုန်ခါသလိုလိုဖြင့် ကြက်မွှေး တစ်ချောင်းနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသော ယမုံက သူ့ကို ပြုနေကြောင်း

ကြောင် လှမ်း၍ကြည့်သည်။

ဟင်းချက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်နေသော အုန်းစောက် ပါးစပ်ကြီးဟကာ သူ့ကို မမြင်ဘူးသူတစ်ယောက်လို ကြည့်သည်။

“ဘယ်လိုစီစဉ်ပေးမှာလဲ”

ယမုံနှင့် ယောက္ခမကြီးက ပြိုင်တူပင် ‘ဓာတ်ရှင်တွေထဲက လို’မေးသည်။ သူ ချက်ချင်းပြန်မဖြေသေးဘဲ ဓာတ်ရှင်မင်းသား တစ်ယောက်လို စတိုင်အပြည့်ဖြင့် ပြုံးဖြစ်သည်။ ပြောမပြဘဲ ထားတာက ကောင်းသည်ဟု တွေးမိသည်။

“မကြာမီလာမည်... မျှော်”

သူ၏အဖြေကြောင့် အားလုံးက သက်ပြင်းချသူကချ မျက်စောင်းဖြင့်ကြည့်သူကကြည့် ဖြစ်တုန်သည်။ သူကတော့ သူ့ အတွေးနှင့်သူ ပြုနေဖြစ်သည်။

x x x x

Women carry the swords in their mouths.

မိန်းမများသည် ဓားများကို သူတို့ပါးစပ်ထဲတွင် သယ်ဆောင်လာ၏။

German Proverb

xxxxxx

“ဒီတော့ မင်း ဒီ Massage Chair ကို မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး ဝယ်ပစ်လိုက်တယ်ပေါ့၊ နှမြောတော့ နှမြောစရာကြီးနော်”

သန့်ဇော်က ခေါင်းတဆတ်ဆင်ညိတ်ရင်း ဆိုသည်။

“နှမြောမနေပါနဲ့ကွာ၊ နေ့နေညည သူစိတ်ကူးပေါက်တဲ့ အချိန်တိုင်း သူပျင်းပျင်းရှိတဲ့အချိန်ရောက်တိုင်း အနှိပ်တော်ဆက် ယေးနေရတာနဲ့ ယှဉ်ရင်တော့ ဒီစက်ကိုဝယ်လိုက်တာက ကောင်းပါတယ်”

ဝင်းခိုင်က ထောက်ခံစကားဆိုသည်။

“ဒါနဲ့ ဒီကိစ္စကို မင်းမိန်းမသိရင် ကျေနပ်ပါ့မလား မင်း

ယောက္ခမကတော့ ကျေနပ်မှာပါ”

ဝင်းနိုင်က တလက်စတည်းဆိုသည်။

“ယောက္ခမကြီးရော မိန်းမရော ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ၏စကားအဆုံးမှာ သန့်ဇော်ကမေးသည်။

“ယောက္ခမကြီးကတော့ ငါ့ကို ပညာပေးလို့မရတော့လို့ ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲ ယမုံတကျတော့ ကပ်စီးနည်းကော်တ ရာမို့လို့ ငါ့ဘဏ်စာအုပ်ထဲက သိန်းလေးဆယ်ကျော် ထွက်သွား တာကို နည်းနည်းလေးမှ ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အကြောင်းက တော့ကွာ အပိုကုန်ဆိုပြီးတော့ ပြောမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ငါ့အတွက် သုံးတာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ငါ့မိဘအတွက် သုံးတာလည်းမဟုတ် ဘူး။ သူ့အမေအတွက် သုံးတာဆိုတော့ သူ့ ငါ့ကို ဘာမှအပြစ်တင် လို့မရတော့ဘူး။ ကဲ ငါ့အစီအစဉ် Good-တယ်မဟုတ်လား။”

သူက ရှည်လျားစွာဆိုရင်း ပြုံးဖြစ်သည်။

“မထင်နဲ့နော်... ငါကြားဖူးတဲ့ ဂျာမန်စကားပုံတွေထဲ မှာ မိန်းမတွေက ဓားတွေကို သူတို့ပါးစပ်ထဲမှာ သယ်ဆောင်လာ တယ်တဲ့။ စကားကို ဓားခုတ်သလို ပြောတတ်ကြတယ်ကွ။ တော်ကြာ အကောင်းမမြင်ဘဲ အပြစ်မြင်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

သန့်ဇော်က သူ့အလွတ်ကျက်ထားဟန်တူသော စကားပုံ တစ်ခုကို ဥပမာပေးရင်း ဆိုသည်။

“မတတ်နိုင်ဘူးကွာ၊ အမှန်အတိုင်းပြောရရင်တော့ ငါ သက်သာချင်တာလည်းပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဘာပဲပြောပြော ယောက္ခမကြီးကိုလည်း စေတနာတကယ်ရှိလို့ ဝယ်ပေးတာ၊ ငါ သံယောဇဉ်ရှိပါတယ်ကွာ၊ ယောက္ခမဆိုတာကလည်း အမေပါပဲ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

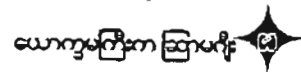
သူ ဆရာကြီးလေသံဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“အေးပါ... ငါက ဖြစ်ပါစေလို့ ပြောတာတော့မဟုတ် ဘူး။ တစ်ခါတလေမှာ စေတနာတ ဝေဒနာဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ ကို ပြောပြတာပါ”

သန့်ဇော်က အထက်ပါအတိုင်းဆိုသည်။

“တချို့တွေကျတော့ကွာ Hand Made ကိုမှ ကြိုက်တဲ့လူ ရှိတယ်။ ဥပမာကွာ စတော်ဘယ်ရီကို စက်ဖျော်မကြိုက်ဘဲ လက်ဖျော်မှ ကြိုက်တယ်ဆိုတာမျိုး၊ ရခိုင်မုန့်တီ လက်ညှစ်ဆိုတာ မျိုး၊ ဆီဆိုရင်လည်း ဆုံဆီလိုဟာမျိုးပေါ့ကွာ၊ စက်ကို လုံးလုံး မကြိုက်ကြဘူး။ မင်းယောက္ခမကြီးလည်း အဲဒီလိုအဖဲမှာဝါရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ဝင်းခိုင်က ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်ဆိုသည်။

“မပြောတတ်တော့ပါဘူးကွာ”

ဝင်းခိုင်၏အဆိုကို သူ့ခေါင်းခါရင်း ရယ်ဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ မင်းရဲ့စက်က အခုဘယ်မှာလဲ”

ဝင်းခိုင်က မေးသည်။

“အခုလောက်ဆို အိမ်ရောက်လောက်ရောပေါ့ကွာ၊
ခိုင်က အိမ်အရောက် ဝန်ဆောင်မှုပေးတယ်လေ၊ ကားခပေးစရာ
မလိုဘူး”

သူ ဝင်းခိုင်ကို ပြန်၍ဖြေဖြေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် သူ့ဖုန်း
က မြည်လာသည်မို့ ကိုင်ဖြစ်သည်။ ဖုန်းက ယမုံဖုန်း။

“ပြော မိန်းမရေ”

“ကိုကို ဘာဖြစ်လို့ မပြောမဆိုနဲ့ အဲဒီစက်ကြီးဝယ်လိုက်ရ
တာလဲ”

နားထဲသို့ စူးခနဲဝင်လာသော ဖုန်းသံကြောင့် သူ ဖုန်းကို
နားဖြင့်ခွာဖြစ်သည်။

“ကိုကို အခုပြန်လာခဲ့မယ်ကွာနော်”

“ပြန်လာခဲ့၊ အခုချက်ချင်းနော်”

“OK ယမုံ OK”

သူ့အရိပ်အကဲကို ကြည့်နေသော ဝင်းခိုင်တို့နှစ်ကောင်တို့
သူ ပခုံးတွန့်ပြဖြစ်သည်။

“သန့်ဇော်ပြောသလိုပဲကွာ ငါ့မိန်းမရဲ့စကားသံမှာ ဓားသံ
တွေပါနေပြီကွ၊ ပြန်ပြီး အခုတ်အထစ်ခဲလိုက်ဦးမယ်”

ပြေးထွက်ခဲ့သော သူ့ကို သကောင့်သားနှစ်ကောင်က
‘မယားကြောက်’ဟု လိုက်၍အော်သည်။

“ကြောက်တာမဟုတ်ဘူးကွ၊ ချစ်တာ ချစ်တာ”

သူ့နောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ ဆိုဖြစ်သည်။

“ငါတို့ ဒီဆိုင်မှာ ညတိုးနာရီအထိ ထိုင်နေမယ်နော်၊ အကူ
အညီလိုရင် လှမ်းခေါ်လိုက်၊ ဒါမှမဟုတ် အထူးအထောင်းခဲရရင်
လည်း ဒီကိုပဲလာခဲ့၊ ငါ Ambulance ခေါ်ထားလိုက်မယ်”

“ခွေးကောင်၊ လွဲပါစေ ဖယ်ပါစေဗျာ၊ ဖွ...ဖွ”

ဝင်းခိုင်၏အဆိုကို သူ့ပြန်၍ ရေရွတ်ဖြစ်သည်။ ကားတို
မောင်းလာရင်း ရင်တွေကခုန်နေသည်။ သေချာပေါက် ယမုံနှင့်သူ
စကားအခြေအတင် ပြောရလိမ့်မည်။ ကြည့်ရသည်မှာ ယခုဝယ်
လိုက်သော စက်အတွက် ယမုံတစ်ယောက် ကျေနပ်ဟန်မတူ။

ဝင်းထဲသို့ ကားမောင်းဝင်လိုက်သည်နှင့် အိမ်ရှေ့မှာ ယမုံ
က မျက်နှာကြီးစူပုပ်ကာ ရပ်စောင့်၍နေသည်။ အနေအလားတ

တော်တော်ကြီးရှင်းရမည့်ပုံ၊

“ကိုကို ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ”

ကားပေါ်မှ ဆင်းဆင်းချင်း ယမုံက အာခေါင်ခြစ်ကာ
အော်သည်။

“ကိုကို ဘာလုပ်မိလို့လဲ”

“ဟို Massage Chair ကို ဘာဖြစ်လို့ မပြောမဆိုနဲ့ဝယ်
လိုက်တာလဲ၊ ဒီလောက်ဈေးကြီးတဲ့ဥစ္စာကို”

ယမုံ၏အသံမှာ နှမြောသံတွေ စီးဝင်ကာနေသည်။

“မိန်းမရယ် ကိုကိုက ဘာများလဲလို့ကွာ၊ အဲဒါ အမေ
အတွက်ဝယ်ခဲ့တာလေကွာ၊ အမေ ဘယ်အချိန်ပဲညောင်းညောင်း
တရေးနိုးပဲ ဖတ်ကြောတက်တက်၊ ခလုတ်လေးနှိပ်လိုက်ရုံပဲ၊ ကိုကို
တို့မရှိလည်း ပြဿနာမရှိဘူး၊ ဘယ်လောက်အဆင်ပြေလဲ”

“မသိဘူး၊ ယမုံကိုလည်း ဘာမှမတိုင်ပင်ဘဲနဲ့ ကိုကို
တစ်ယောက်တည်း လုပ်ချင်တာတွေလုပ်ရလား၊ ဖုန်းလေးပဲဖြစ်ဖြစ်
ဆတ်ပါဦးလား၊ တိုင်တိုင်ပင်ပင်လေးလည်း မရှိဘူး”

ယမုံက ဆိုင်မှလာချထားပေးသော Massage Chair ကို
မကျေမနပ် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ရင်း ဆိုသည်။

“အဲဒီ Massage Chair တွေက မီးအားအရမ်းဆွဲတယ်လို့

ကြားဖူးတယ်၊ မိတာခတွေ အရမ်းကျတော့မှာပဲ၊ ကိုကိုရယ် ဆိုင်
ကိုပြန်သွင်းလို့မရဘူးလား၊ မေးကြည့်ပါဦး”

ယမုံက ခေါင်းကိုကုတ်ရင်းဆိုသည်။

“ဘယ်ရမလဲ. . . ကုမ္ပဏီက ဒီဝက်ကြီးပျက်ရင် Service
ပေးတာမျိုးပဲရမယ်၊ ပြန်သွင်းလို့ဘယ်ရမလဲ”

သူ ခေါင်းခါရင်း ငြင်းဖြစ်သည်။

“ဒုက္ခပါပဲ၊ ဒါနဲ့ ဘယ်လောက်ပေးရလဲဟင်၊ ဈေးကြီး
တယ်လို့ကြားဖူးတယ်၊ ဆယ်သိန်းကျော်လား၊ ဆယ်ငါးသိန်းကျော်
လား ကိုကို”

ယမုံက ရင်ဘတ်ကိုဖိရင်း နှမော့စွာပင် မေးသည်။

“သိန်းလေးဆယ်စွန်းစွန်းလောက်ပဲ ကျတာပါ”

“ဘာ. . . သိန်း. . . သိန်းလေးဆယ်ကျော်တောင်”

အလန့်တကြားထ၍ ရေရွတ်လိုက်သူက ယမုံမဟုတ်။
ယောက္ခမကြီးဖြစ်သည်။ ယမုံက ‘ဘာ’ဟုပင် ယောက္ခမကြီးကဲ့သို့
မအော်နိုင်တော့၊ ကပ်စီးနည်းသူမို့ ပါးစပ်ကြီးကိုဟကာ မှင်သတ်
မိနေသည်။

“သိန်းလေးဆယ်ကျော်တောင်တဲ့၊ ဘုရား ဘုရား ဈေးကြီး
လိုက်တာသားရယ်၊ ငါ့သား အမေ့ကို အရမ်းဂရုစိုက်တယ်ဆိုတာ

အမေသိပါတယ်ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ဈေးကြီးတာကြီးက
တော့ ဝယ်မလာသင့်ဘူး၊ နှမ့မှာလွန်းလို့ ဘာပြောရမှန်းတောင်
မသိတော့ဘူး”

ယောက္ခမကြီးက Massage Chair ကို နှမ့မှာတသစွာ
လှမ်းကာကြည့်ရင်း တစ်လုံးချင်းဆိုသည်။ သူကတော့ စိတ်ထဲက
နေ ဝမ်းသာလုံးတွေ ဆို့ကာနေသည်။ ယမုံတို့ သားအမိ
နှစ်ယောက်ကတော့ ကြက်ကြီး လည်လိမ်ထားသလို မှန်ကုပ်တုပ်
ကြီးတွေ ဖြစ်ကာနေသည်။

“ကိုကို အခုချက်ချင်း အခန်းထဲလိုက်ခဲ့”

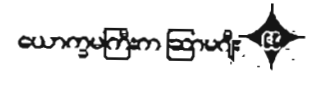
ယမုံက အံကြီးကြိတ်ကာ သူ့အနားနားကပ်၍ ဆိုသည်။
သူမ၏အမေရှေ့မှာမို့ အခန်းထဲရောက်မှ ပွဲကြမ်းကာ အော်ဟစ်
မည်ဆိုသည်သဘော။

“ဟဲ့... ပြဿနာတော့ မဖြစ်ကြနဲ့နော်၊ ဒီစက်ဖိုး ငါရှင်း
ပေးပါ့မယ်၊ အမေပြောတာကြားလား သား”

ယောက္ခမကြီးက နောက်မှနေ၍ လိုက်အော်သည်။

“ရပါတယ်အမေရယ်၊ သားက ဝယ်တန်တော့တဲ့ကိစ္စပဲ၊
အမေ့သမီးကို လိုက်ချော့လိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူ ယမုံ၏နောက်ကို အပြေးတစ်ပိုင်း

လိုက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ ယမုံက လက်ကြီးပိုက်ကာရပ်ရင်း စောင့်ကာနေ
သည်။

“ဘာလဲ ကိုကိုက ရွဲတာလား”

“ဘာကိစ္စရွဲရမှာလဲ၊ ယမုံနော် ကိုကိုစေတနာကို မစော်
ကားနဲ့”

သူ ယမုံကို ခပ်တည်တည်ဖြင့်ဆိုဖြစ်သည်။

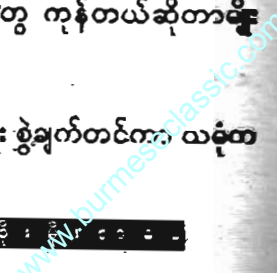
“ကိုကိုက မေမေအိမ်မှာနေတာကို မကြိုက်ဘူးမဟုတ်
လား၊ တိုက်မိဘတွေ လက်ဖွဲ့ထားတဲ့အိမ်ဆိုပြီးတော့”

ယမုံ၏စကားကြောင့် သူ ယမုံကို အံ့အားသင့်စွာဝင်
ကြည့်ဖြစ်သည်။ ယမုံက မျက်နှာကို အသားကုန်တင်းကာထား
သည်။

“ယမုံ ဘာဖြစ်လို့ ဒီစကားမျိုးကို ပြောထွက်ရတာလဲ”

“သိလို့ပြောနေတာ၊ ရည်းစားဘဝမှာကတည်းက
သဘောမတူတဲ့ယောက္ခမ၊ ငါ့အိမ်ပေါ်ရောက်တုန်း ပညာပြမယ်
ဆိုတဲ့သဘောလား၊ ကိုကို ဒီနေ့စက်ဝယ်လာတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က
ယောက္ခမကြီးအိမ်မှာရှိနေလို့ အပိုငွေတွေ ကုန်တယ်ဆိုတာမျိုး
ချိုးချင်တာလား”

စွပ်စွဲချက်တွေ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး စွဲချက်တင်ကာ ယမုံက

အံကြိတ်ရင်းဆိုသည်။ စေတနာကို အစော်ကားခံရသည်မို့ သူတင်းလာသည်။

“အမေကြားသွားမှာစိုးလို့ ကိုကိုမအော်ချင်ဘူးနော်၊ ယမုံ ကိုတို့စေတနာကို မစော်ကားနဲ့၊ ကိုကိုက ယောက္ခမကြီးကို အမေ လိုသဘောထားပြီး ဝယ်ပေးတာ၊ စေတနာမရှိရင် အိမ်ရိပ်တောင် မနင်းခိုင်းဘူး မှတ်ထား”

သူ ဒေါကန်ကန်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“သွားစမ်းပါ၊ အပိုတွေလာပြောမနေနဲ့၊ ရွှေရက်တွေ အရက်သောက်လာကတည်းက ယမုံရိပ်မိတယ်၊ ကျွန်မအမေက အိုးမရှိအိမ်မရှိမို့လို့ လာနေတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ကိုကိုအိမ်ထက် ပိုကောင်းတဲ့အိမ်မှာ နေလာတာ၊ အမေ့ကိုတော့ ခြေသလုံးအိမ် တိုင်တစ်ယောက်လို စော်ကားဖို့၊ နှိမ်ဖို့ မစဉ်းစားနဲ့”

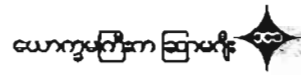
“မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ”

သူ ဒေါကန်ကန်ဖြင့် အော်ဖြစ်သည်။

“မှန်တာတွေပြောနေတာ”

ယမုံက အာခေါင်ခြစ်ကာ ပြန်၍အော်သည်။ သူ ဒေါသ တွေ မထိန်းနိုင်တော့။

“အာ... ကဲကွာ”

“ခွမ်း”

သူဒေါသထွက်လာသည်မို့ မှန်တင်ခုံပေါ်မှ ဖန်ခွက်ကို ကြမ်းပေါ်ပစ်ပေါက်ကာ ခွဲဖြစ်သည်။ ယမုံက အလန့်တကြားဖြင့် ‘အမေရေ’ဟု အော်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲသမီး”

‘ဝုန်း’ခနဲပင် ယောက္ခမကြီးက သမီးဟုဆိုရင်း အိပ်ခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

“ငါ့သမီးကို မင်းဘာလုပ်လိုက်တာလဲ”

ငိုနေသောယမုံကို ဖက်တာ ယောက္ခမကြီးက သူ့ကိုအော် သည်။

“အမေ့သမီးကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိဘူး”

“ဟဲ့... နင်ဘာမလုပ်ဘဲနဲ့ သူ့က အလကားနေရင်း ငိုမလားဟဲ့”

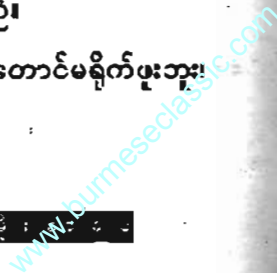
ယောက္ခမကြီးက အာခေါင်ခြစ်ကာအော်သည်။

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... အမေ့သမီးကို ရိုက်ပစ်တာ၊ ကဲ”

သူ စိတ်တိုတိုဖြင့် ရွံ့ကာဆိုဖြစ်သည်။

“ဟဲ့... အကောင်၊ ငါ့သမီးကို ငါတောင်မရိုက်ဖူးဘူး”

မင်း အခုချက်ချင်း အိမ်ပေါ်ကဆင်းသွား”

“သိပ်ဆင်းတာပေါ့၊ အဲလေ... ဘာကိစ္စဆင်းရမှာလဲ၊
ဒါ တွန့်တော့အမေတွေ လက်ဖွဲထားတဲ့အိမ်၊ သေတောင်မဆင်း
ဘူး”

သူလည်း စိတ်တိုတိုဖြင့် ငေါ့ဖြစ်သည်။

“ဪ... ရှင်က ဒီလိုစကားမျိုးပြောတယ်ပေါ့”

ယမုံက အာခေါင်ခြစ်ကာ ထ၍အော်သည်။

“အာ... နားငြီးတယ်ကွာ၊ ဆင်းမယ်ကွာ၊ ဘယ်တော့မှ
ပြန်မလာဘူး၊ မင်းလိုခိန်းမမျိုးရှိတဲ့အိမ်မှာ ဘယ်တော့မှ အတူမနေ
ဘူး”

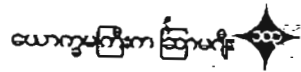
သူ ပြောပြောဆိုဆိုပင် တားသော့ကိုယူပြီး အိပ်ခန်းတံခါး
ကို ဝုန်းခနဲပိတ်ကာ ထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ ဒီအချိန်ဆို သန့်ဇော်တို့
ဝင်းခိုင်တို့ဆိုင်မှာ ရှိနေဦးမည်ထင်သည်။

ကားကို ဝူးခနဲမောင်းထွက်ခဲ့ရင်း ရင်မှာ ဒေါက်ကန်ကနေ
မိသည်။ တကယ်တမ်းကျ သူ စေတနာပါပါဖြင့် ဝယ်ခဲ့ပေးခြင်း
ဖြစ်သည်။ အခုတော့ ယမုံ၏အမြင်မှာက တစ်မျိုး။

သူ တက်ကို ‘တောက်’ခနဲနေအောင် ခေါက်ဖြစ်သည်။

“တောက်”

x x x x

Women and goats want a long rope.

မိန်းမများနှင့် ဆိတ်များသည် ကြိုးရှည်ရှည်လိုကြ၏။

German Proverb

xxxx

www.burmeseclassic.com

“ဟ... အနိပ်သည်ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွ”

“အိမ်ပေါ်ကဆင်းလာတာ”

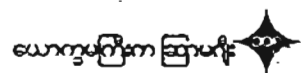
ဆိုင်မှာပင် သန့်ဇော်၏ကား ရှိနေသေးသည်မို့ ဝင်သွား
ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုမြင်မြင်ချင်းပင် ဝင်းခိုင်က ‘အနိပ်သည်ကြီး’ ဟု
လှမ်း၍စသည်။

“အိမ်ပေါ်ကဆင်းလာတာ ဟုတ်လား”

သူ၏စကားကို ပြန်ထောက်ရင်း သန့်ဇော်ကမေးသည်။

“မိန်းမတွေနဲ့ ဆိတ်တွေက ကြိုးရှည်ရှည်လိုတယ်ဆိုတဲ့

ဂျာမန်စကားပုံလိုပေါ့ကွာ၊ ကြိုးရှည်ရှည်နဲ့ စားကျက်မှာ လွတ်ထား

ဖို့ပဲကောင်းတော့တယ်၊ စေတနာကို လူလိုနားမလည်ဘူး”

သူ စိတ်တိုတိုဖြင့် ရေရွတ်ဖြစ်သည်။

“ဘယ်သူ့ကို ပြောနေတာလဲကွ”

သန့်ဇော်က ပြောင်စိစိဖြင့်မေးသည်။

“ဘယ်သူ့ရဲ့ရမှာလဲ... အိမ်ကမိန်းမ ယမုံပေါ့ကွာ”

သူ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြဖြစ်သည်။

“မင်းယောက္ခမကြီးက မင်းအိမ်ပေါ်တက်နေပြီး မင်းတို့
နှင်ချလိုက်တာပေါ့လေ၊ မင်းတော်တော် ကံခေနေတာပဲ”

ဝင်းခိုင်က တခွိုးခွိုးရယ်ရင်းဆိုသည်။ ဝင်းခိုင်၏စကား

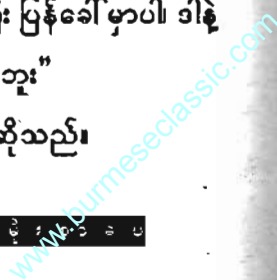
အဆုံးမှာ သန့်ဇော်ကပါ တခွိုးခွိုးနှင့် လိုက်၍ရယ်သည်။

“ငါက ဒီမှာတင်းနေတာနော်၊ မင်းတို့နှစ်ကောင် ရယ်နေ
တဲ့ပုံစံက ငါ့ကိုလှောင်နေသလိုပဲ၊ စိတ်ညစ်ရတဲ့ကြားထဲ မင်းတို့
နှစ်ကောင်ကတစ်မျိုး”

သူ စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ဒီနေ့ညတော့ ငါ့အိမ်မှာ လိုက်အိပ်ပေါ့ကွာ၊ မနက်ဖြန်
လောက်ဆိုရင်တော့ ယမုံမင်းကို ဖုန်းဆက်ပြီး ပြန်ခေါ်မှာပါ၊ ဒါနဲ့
မင်း ငါ့အိမ်မှာနေတတ်ပါ့မလားတော့ မသိဘူး”

ဝင်းခိုင်က ‘နေတတ်ပါ့မလား’ဟု ဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့တုန်း”

သန့်ဇော်က ထ၍မေးသည်။ နှစ်ကောင်စလုံးက ပြောင်
ချော်ချော်မျက်နှာပေးများဖြင့် အပိုးမကျိုးကြ။

“အိမ်မှာ Massage Chair မရှိလို့လေ”

ဝင်းခိုင်ကဖြေရင်း တခွီးခွီးရယ်သည်။ သန့်ဇော်ကပါ
တဟီးဟီးရယ်သည်။ သူစိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့် ပြုံးဖြစ်သည်။

“ခွေးကောင်တွေ တော်တော်ပျော်နေကြတယ်
ဟုတ်လား”

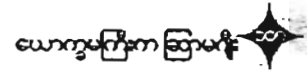
သူ အားမရှိအင်မရှိပင် ဆိုဖြစ်သည်။ ယမုံနှင့် တစ်ခါမှ
စကားမများ ရန်မဖြစ်ဖူးသည်မို့ ရင်ထဲမှာမကောင်း။ ယမုံက
နေလည်းနေနိုင်သည်။ ခုထိ သူ့ကိုဖုန်းဆက်မလာခဲ့။

“အိမ်ကဆင်းလာတာတောင် မကြာသေးဘူး ဖုန်းကို
တကြည့်ကြည့်နဲ့ ပစ်ထားလိုက်စမ်းပါကွာ၊ မင်းဘက်ကစပြီး လုံးဝ
မဆက်သွယ်နဲ့ ကြားလား”

သန့်ဇော်က ဆရာကြီးလေသံဖြင့် ဆိုသည်။

“ဆက်စရာလားကွ၊ ဆက်လာမှာစိုးလို့ ဖုန်းပိတ်ထားရင်
ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ၊ မင်းတို့ဘာသိလို့လဲ”

သူ မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာဆိုရင်း ငြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်

တမ်းကျ ယမုံထံမှဖုန်းကို သူ့မျှော်နေတာ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။

“ပြောနေကြာတယ်... ပိတ်ထားလိုက်ပါကွာ၊ ဒီအချိန်
မျိုးမှာ ဖုန်းဆက်လာခဲ့ရင်လည်း ကြေအေးတဲ့ဖုန်းမျိုးဖြစ်မယ်မထင်
ဘူး၊ ပြဿနာကို တစ်ကပြန်စမဲ့ဖုန်းမျိုးပဲ ဖြစ်မှာ”

ဝင်းခိုင်၏စကားအဆုံးမှာ သူခေါင်းခါဖြစ်သည်။

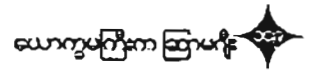
“ဖုန်းပိတ်ပစ်လို့ရမလားကွ၊ အခြားအရေးကြီးတဲ့ အလုပ်
ကိစ္စ ဖုန်းတွေလာရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ငါက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ
နဲ့ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ကို အရောခဲတဲ့တောင်မဟုတ်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လဲတွာ
သူဆက်လာရင်လည်း မကိုင်ဘူးပေါ့”

“အေးပါ... ယုံဖယ်... ယုံဖယ်”

သန့်ဇော်က ‘ယုံတယ်’ကို ‘ယုံဖယ်’ဟု တမင်ရွံ့ကာဆို
သည်။ စိတ်ထဲကို လှမ်းမြင်တတ်ကြသော သူငယ်ချင်းများမို့ သူ
တမင်လိမ်နေမှန်း သိနေကြဟန်တူသည်။ ‘ယမုံရေ’ဟု သူ့ရင်ထဲ
မှာ အကျယ်ကြီးအော်နေမိသည်။

x x x x

“ဖုန်းမလာဘူးလား”
 သူ့အိပ်ရာမှနိုးနိုးချင်း ဖုန်းကိုယူကြည့်ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်
 ခုတင်မှ ဝင်းခိုင်က အလစ်အငိုက်ဖမ်းကာ ထမေးခြင်းဖြစ်သည်။
 “ဘယ်နှနာရီရှိပြီလဲလို့ နာရီကြည့်တာကွ”
 သူတမင်ပင် ငြင်းဖြစ်သည်။
 “လက်မှာပတ်ထားတဲ့ နာရီကို အားနာစရာကြီးကွာ”
 ဝင်းခိုင်က သူ့လက်မှနာရီကို လှမ်းကြည့်ရင်း ဆိုသည်။
 သူ့ဘာပြန်ပြောလို့ ပြောရဖုန်းမသိ ဖြစ်ကာသွားသည်။
 “ရှက်မနေပါနဲ့တော့၊ မင်း ယမုံဆီကဖုန်းကို မျှော်နေတယ်”

မဟုတ်လား၊ သူကမဆက်ရင်လည်း မင်းကဆက်လိုက်ပေါ့တော့၊
 လင်မယားချင်းပဲ မာန်မာနတွေ ထားမနေပါနဲ့”
 ဝင်းခိုင်က တရားချသလိုဆိုသည်။
 “မဆက်ဘူးကွာ” ဟု သူပြန်၍ ဆိုဖြစ်သည်။
 “ဝင်းခိုင်ရေ . . . ဟိုကောင် အိမ်ပြေးနိုးပြီလား”
 ထိုစဉ်မှာပင် သန့်ဇော်က အော်ရင်းမေးရင်းဖြင့် အခန်းထဲ
 ဝင်လာသည်။
 “ဟကောင် . . . ငါက အိမ်ပြေးမဟုတ်ဘူးကွ၊ ဖြတ်တန်
 လိုက်ဦးမယ်”
 ခြေထောက်ကို မြှောက်ပြရင်း သူဆိုဖြစ်သည်။
 “သွားမပြောနဲ့ ငါ့ကောင်ရေ၊ ယမုံဆီက ဖုန်းမလာလို့
 နှာကန်နေတာ၊ တော်ကြာ မင်းတို့ငါတို့အပေါ်မှာ ဒေါသတွေပြုတု
 လာဦးမယ်”
 ဝင်းခိုင်က ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်ဆိုသည်။
 “ငါတို့ရှိနေလို့ ရှက်နေတာလား၊ မင်းဖုန်းဆက်ချင်ဆက်
 လေ၊ ငါတို့နှစ်ကောင်ရှောင်ပေးမယ်၊ ဘယ်လိုလဲ”
 “တော်စမ်းပါကွာ . . . ငါတ-ဘာကိစ္စဆက်ရမှာလဲ၊ သူတ
 မှားတာပဲ သူဆက်ပစေပေါ့၊ ပြီးတော့ အိမ်ပေါ်ကနှင်ချတာတ

ယောက္ခမကြီးလေကွာ၊ ဒီတော့ သူကပဲ စတောင်းပန်သင့်တာပေါ့၊
ငါကတော့ သေချာတယ် လုံးဝမဆက်ဘူး၊ ဒါပဲ”

သူ ခပ်တည်တည်ပင် ဆိုဖြစ်သည်။ ‘အေးပါ. . . အေးပါ
စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့’ဟု သန့်ဇော်က ရေရွတ်သည်။

“စောင့်ကြည့်စရာ မလိုပါဘူးကွာ၊ ဖုန်းကိုတကိုင်ကိုင်နဲ့
မမြင်ချင်အဆုံးပဲ၊ မျက်စိနှစ်လုံးဖွင့်တာနဲ့ ဖုန်းကိုကြည့်တော့တယ်”
ဝင်းခိုင်က ဖော်ကောင်လုပ်သည်။

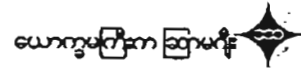
“နာရီကြည့်တာလို့ ပြောပြီးပြီလေကွာ”
သူ ဇွတ်ငြင်းဖြစ်သည်။

“ကဲပါ. . . ရှက်ကိုးရှက်ကန်းတွေ ဖြစ်မနေပါနဲ့၊ ထ. . .
ထ ကုမ္ပဏီသွားဖို့လုပ်၊ ဟိုရောက်တော့မှ ခိုးပြီးဆက်ပေါ့ကွာ၊ ငါတို့
မှ မမြင်ရတာ”

သန့်ဇော်က ခပ်တည်တည်ဖြင့်ဆိုသည်။

“ငါက ဗူးဆို ဖရုံမသီးဘူးကွ၊ မဆက်ဘူး၊ သူ့စဆက်ရင်
တောင် မကိုင်ဘူး၊ ငါက ခပ်ပျော့ပျော့ယောက်ျား မဟုတ်ဘူးကွ၊
ချော့တိုင်းပျော့တဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး၊ မှတ်ထား”

သူလည်း ခပ်တည်တည်ပင် ဆိုဖြစ်သည်။ ရင်ထဲကမှ
‘ယမုံဖုန်းကို အသည်းအသန် မျှော်နေမိသည်။ တကယ်တမ်းကွ

ယမုံဆက်မလာခဲ့ရင်လည်း ကုမ္ပဏီရောက်လျှင် ဆက်ဖို့ သူ့တွေး
ထားပြီးသားဖြစ်သည်။

ဤသည်ကိုပင် ကြိုသိနေသည်လားမသိသော သန့်ဇော်
တို့ကတော့ သူ့ကို ပြုံးစိစိပင် ဝိုင်း၍ ကြည့်ကြသည်။

“ဒီဖုန်းကို ကိုင်ကိုမကိုင်ဘူးကွာ”

ဖုန်းကို အိပ်ရာပေါ် ခပ်ရွံ့ရွံ့လေးပစ်ချရင်း သူ မျက်နှာ
သစ်ရန် ထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ ‘ဖုန်းလာတယ်ဟေ့’ဟု သန့်ဇော်က
လှမ်းအော်ရင်း စသည်။

“ယမုံကလည်းကွာ နေနိုင်လိုက်တာ”

ရင်ထဲကနေ ဆိုဖြစ်သည်။ သူ့ဖုန်းမျှော်နေလိမ့်မည်ဟု
ယမုံတစ်ယောက် မတွေးမိလေရောသလား။

“ယမုံရေ”

သူ ရင်ထဲကနေ အကျယ်ကြီးအော်ဖြစ်သည်။ သူ ယမုံ
ကိုလွမ်းသည်။ တစ်ညတည်းဟုဆိုသော်လည်း သူ့မလွမ်းဘဲ မနေ
နိုင်ခဲ့။

x x x x

ကုမ္ပဏီမှာ တစ်နေ့တုန် ထိုင်မရထမရကြီး ဖြစ်ကာနေသည်။ ယမုံက နေလည်းအတော်နေနိုင်သည်။ ဖုန်းတစ်ခါလေးပင် ဆက်မလာခဲ့။

တစ်နေ့ကုန် ဖုန်းပျော်နေရင်း အလုပ်ပင် ကောင်းကောင်းမလုပ်နိုင်၊ ညနေခင်း ဖွဲ့ဆင်းချိန်မှာတော့ သူလုံးဝမနေနိုင်တော့။

ယမုံဆီ ဖုန်းခေါ်ဖြစ်သည်။

“ဟဲလို. . . ကိုကို”

ဖုန်းဝင်ဝင်ချင်းပင် ယမုံက ထူးသည်။ ‘ကိုကို’တဲ့။ အသံက တကယ့်တို ချိုချိုလေး။ လွမ်းဆွေးမှုတွေတောင် စီးမျောနေ

သလားဟု ကဗျာဆန်ဆန် သူတွေ့ဖြစ်သည်။

“ယမုံကို အရမ်းလွမ်းတယ်ကွာ”

“အတူတူပဲ၊ ယမုံလည်း ကိုကိုကိုလွမ်းတယ်”

ကြည့်စမ်း ယမုံရယ် ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာကွာ။

“ကိုကို အခုပြန်ခဲ့ချင်တယ်ကွာ”

“ပြန်ခဲ့ပေါ့”

“အမေ့ကိုကြောက်တယ်ကွာ”

“အာ. . . မေမေမရှိဘူး၊ သူညီမအိမ်မှာ တစ်ညသွားအိပ်မယ်ဆိုပြီး သွားလိုက်ပြီ၊ အခုအိမ်မှာ ယမုံနဲ့ အုန်းစောနဲ့ နှစ်ယောက်ပဲရှိတယ်”

သူ ဝုန်းခနဲ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာလုံးဆိုတာသွားသည်။ ဒါယောက္ခမကြီး တမင်ရှောင်ပေးတာလားဟု သူ တွေးမိသည်။

“ဒါဖြင့် ကိုကို အခုပြန်ခဲ့မယ်ကွာ”

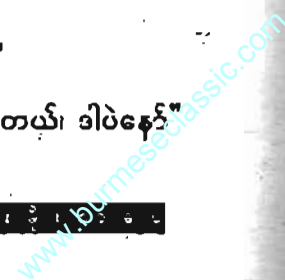
“အင်း. . . ယမုံစောင့်နေမယ်နော်”

“ဟဲလို. . . ယမုံ. . . ယမုံ”

“ပြော. . . ကိုကို”

“ကိုကို ယမုံကို အရမ်းချစ်တယ်”

“ယမုံလည်း ကိုကိုကို အရမ်းချစ်တယ်၊ ဒါပဲနော်”

“OK”

သူ ဖုန်းကို အိတ်ကပ်ထဲထည့်ကာ ပြေးဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီ ပေါက်ဝအရောက်မှာ သန့်ဇော်တို့ သကောင့်သားနှစ်ကောင်နှင့် တွေ့သည်။ ဝင်းခိုင်က...

“ဟကောင် မျက်နှာကြီးပြီးလို့ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာတုန်း”

“ငါ့အလုပ်ကိစ္စတစ်ခု အဆင်ပြေသွားလို့ မင်းတို့နဲ့ မနက် ဖြန်မှဆုံမယ်ကွာ၊ ဟုတ်ပြီလား၊ ကဲ ကဲ ငါသွားပြီ”

“ယမုံဆီသွားမှာ မဟုတ်လား၊ မင်းအိမ်ကို ငါတို့လိုက်လာ မှာနော်”

သန့်ဇော်က လှမ်း၍အော်သည်။ သူ ဘာမှပြန်မဖြေဖြစ်။ လက်ခါပြခဲ့ပြီး ကားဆီသို့သာ ခြေသုတ်တင်ဖြစ်သည်။

“အပြောတစ်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုးကောင်”

ဝင်းခိုင်က အရယ်တစ်ဝတ်ဖြင့် လိုက်၍အော်သည်။

“ဟုတ်တယ်ကွာ... ဘာဖြစ်လဲကွာ”

ကားပေါ်တက်ရင်း သူ ပြန်အော်ဖြစ်သည်။ သကောင့် သားနှစ်ကောင်က ပြုံးဖြိုးဖြိုးကြီး တွေ့ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။

ကားမောင်းလာရင်း ရင်တွေကခုန်နေသည်။ ဤရင်ခုန် သံက ယမုံနှင့် ပထမဆုံး စချိန်းတွေ့စဉ်က ရင်ခုန်သံလိုမျိုး။

ဘာပဲပြောပြော ယောက္ခမကြီး ဝကျိုးဝကျောင်းဖြင့် စိတ် ပြောင်းသွားကာ အိမ်ပြန်မလာဖို့ အရေးကြီးသည်။

အရေးထဲမှာ ကားလမ်းတွေက ပိတ်ကာနေသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ကားကိုထားကာ ခြေလျှင်ပင် ထပြေးလိုက်ချင်သည်။

ဒီနေ့မှ မီးပွိုင့်တွေကလည်း ခဏခဏမိသည်။ သူ ယမုံဆီ ဖုန်းလှမ်းဆက်ဖြစ်သည်။ ယမုံက ချက်ချင်းဖုန်းကိုင်သည်။

“ယမုံ”

“မရောက်သေးဘူးလား ကိုကိုရဲ့”

“မီးပွိုင့်တွေ ခဏခဏမိပြီး ကားလမ်းတွေ ပိတ်နေလို့ယမုံ ရဲ့၊ အဲဒါလှမ်းပြောတာ၊ ဒါနဲ့ ယမုံ”

“အင်း... ပြော ကိုကို”

“ယမုံကို အရမ်းချစ်တယ်ကွာ”

“အပိုတွေ”

“အိမ်ရောက်ရင် အပိုတွေဟုတ်လား မဟုတ်လားဆိုတာ သိမှာပါ”

“ဒါပဲနော်... ကိုကို၊ ကားမောင်းရင်း ဖုန်းမပြောသင့် ဘူး”

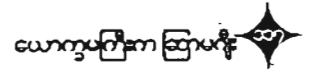
“OK...ယမုံ”

သူ ဖုန်းကိုချစ်သည်။ မီးနီက မီးစိမ်းသို့ ပြောင်းပြီမို့
ကားကို သူမောင်းထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ ဒီနေ့မှ မီးပွင့်တွေက အတော်
လေးကိုကြာသည်။

x x x x

A man's best or worst fortune is his wife.

ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ကောင်းမွေ၊ ဆိုးမွေသည်
ရင်း၏ဇနီးအပေါ်တွင် တည်သည်။

Spanish Proverb

xxxxx

ကားကိုရပ်ခဲ့ပြီး အိမ်ထဲကို သူ့ အပြေးတစ်ပိုင်းဝင်ခဲ့ဖြစ်
သည်။ ယမုံက ကားသံကြောင့် အခန်းထဲမှ အပြေးတစ်ပိုင်း ထွက်
လာသည်။

“လာ... ယမုံ”

သူ ယမုံလက်ကိုဆွဲပြီး အိပ်ခန်းထဲဝင်ရန်ပြင်သည်။

“အခန်းထဲမှာ အုန်းစောရှိတယ်”

ယမုံက သူ့လက်ကို ပြန်ဆွဲကာထားရင်း ဆိုသည်။

“ဒီကလေးမတ ဘာဝင်လုပ်ရပြန်တာတုန်း”

“သန့်ရှင်းရေး နည်းနည်းပါးပါးလုပ်ခိုင်းထားတယ်။

ဘာဖြစ်လို့တုန်း”

“မရတော့ဘူး။ ယမုံကို အရမ်းလွမ်းလွန်းလို့ ခဏတော့
ဖက်ထားမှရမယ်။ လာ ယောက္ခမကြီးမှမရှိတာ သူ့အခန်းထဲသွား
မယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူ ယမုံလက်ကိုဆွဲကာ ယောက္ခမကြီး
အခန်းဘက်ဆီ ချီတက်ဖြစ်သည်။ ယမုံက ‘ဘယ်လိုဖြစ်နေတာ
လဲ’ဟု ဆိုရင်း ပါလာသည်။

ယောက္ခမကြီး၏ အခန်းတို့ ဝိတ်ပိတ်ပြီးချင်း ယမုံကို သူ
နစ်ဝင်သွားမတတ် ဖက်ထားဖြစ်သည်။ ပြီး အနမ်းမိုးရွာရန်ပြင်
ခိုက်... .

“သမီးရေ... သမီး”

ယောက္ခမကြီး၏အသံကြောင့် သူ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ကာ
သွားရသည်။

“အမေပြန်လာတယ်နဲ့တူတယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူပုန်းစရာနေရာရှာသည်။ နောက်
ဆုံးတော့ ယောက္ခမကြီး၏ ခုတင်အောက်ဆီ သူလိုနိုဝင်ဖြစ်သည်။
သူမက ခေါင်းကိုကုတ်သည်။

“ဪ... ဒီသမီးကလည်း အော်မကြား ခေါ်ခကြား

နဲ့”

ဝုန်းခနဲ တံခါးကိုဖွင့်ကာ ယောက္ခမကြီးဝင်လာသည်။

“အမလေး... အမလေး လန့်လိုက်တာသမီးရယ်၊ သမီး

က ဘာကိစ္စ မေမေ့အခန်းထဲ ရောက်နေတာတုန်း”

“ဟိုလေ... သန့်ရှင်းရေး၊ သန့်ရှင်းရေးဝင်လုပ်တာ”

ယမုံက အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် ဖြေသည်။

“ကဲ... လာပါဦးသမီးရယ်၊ လာ ခုတင်ပေါ်ထိုင်”

ယောက္ခမကြီးက ခုတင်ပေါ် ဧွေးခနဲထိုင်ရင်း သမီးဖြစ်သူ ကို ခေါ်သည်။ ယမုံက ‘မထိုင်တော့ဘူး အမေ’ဟု ဆိုသည်။

“လာပါသမီးရယ် မေးစရာရှိလို့”

“ဘာမေးမလို့လဲ အမေရဲ့”

“အိမ်ရှေ့မှာ ကားတွေလို့လေ၊ အဲဒါ သားပြန်ရောက်ပြီ မဟုတ်လားလို့ မေးမလို့”

“ကားက သမီးပြန်တောင်းလို့ သူ့သူငယ်ချင်းလာဖို့သွားတာ၊ လူကိုပြန်မလာခဲ့နဲ့လို့ ပြောထားတယ်၊ မုန်းလွန်းလို့၊ တစ်ခါတည်း မှတ်လောက်သားလောက်အောင်ကို ဆုံးမထားရမယ်၊ သူက ဆရာကြီးမို့လို့လား”

ယမုံက ခပ်တည်တည်ကြီးနှင့် ဆိုနေဟန်တူသည်။ ခုတင်

အောက်မှာမို့ ခြေထောက်များကိုသာ သူမြင်နေရသည်။

“ဟဲ့... လင်နိုင်ကုန်ရဲ့ တစ်သက်လုံးတဲ့၊ လင်ကိုနိုင်တဲ့ မိန်းမက ဘယ်တော့မှ မကြီးပွားဘူးတဲ့၊ ကိုယ့်ယောကျ်ားကိုယ် ရှိသေမှပေါ့”

ဒီလိုကြပြန်တော့လည်း ယောက္ခမကြီးက ဘယ်ဆိုးလို့ တုန်းဟု သူ့တွေးရင်းပြီးမိသည်။ ပြီး စိတ်ထဲမှ အမှတ်တွေပေးနေမိသည်။

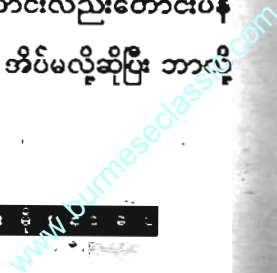
“ပြီးတော့ သူပြန်လာတဲ့အထိမစောင့်နဲ့ သမီးကပဲ ပြန်ခေါ်လိုက်၊ ပြီးတော့ မှားသွားတာကို တောင်းပန်လိုက် ကြားလား”

“မတောင်းပန်ပါဘူး၊ သမီးမှမမှားတာ”

ယမုံ၏ ဂျစ်ကန်ကန်ပြောသံကို ကြားနေရသည်။

“ကဲ... အမေ ဒီလောက်ပြောနေရင် နားထောင်တော့ ကွယ်၊ မဟုတ်ရင် အမေ သမီးတို့နဲ့ မနေတော့ဘူး”

“အာ... မေမေကလည်း အကျပ်ကိုင်နေပြန်ပြီ၊ ပြီးရော မေမေ့သမက်ကို သမီးပြန်ခေါ်ပေးမယ်၊ တောင်းလည်းတောင်းပန်လိုက်မယ်၊ ဒါနဲ့ အမေက အမေ့ညီမအိမ်မှာ အိပ်မလို့ဆိုပြီး ဘာလို့ ပြန်လာတာလဲ”

သူ့သိချင်နေသော မေးခွန်းကို ယခုက ယောက္ခမကြီး
အား မေး၏။

“မပြောမိပါဘူးအေး... ညည်း နားကြားလွဲတာပါ။ အမေ
က ညမအိပ်ဘူးလို့ပြောတာ၊ ညအိပ်လို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ ညည်းနဲ့
အုန်းစောနဲ့ မိန်းမသားနှစ်ယောက်တည်းထားပြီး ဘယ်လိုလုပ်
စိတ်ချမလဲ၊ အဲဒါပဲ အရေးတဲ့အကြောင်းတဲ့ဆိုရင် ယောက်ျားသား
က မရှိလို့မရဘူး၊ သွား သွား တစ်ခါတည်း ညည်းယောက်ျားဆီ
ဖုန်းဆက်”

ယောက္ခမကြီးက ရှည်လျားစွာဆိုသည်။

“မေမေပါ သမီးအခန်းထဲလိုက်ခဲ့”

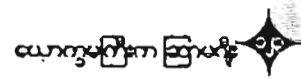
“အိုအေး... မေမေပင်ပန်းလို့ နားတော့မယ်၊ ကဲ သွား
သွား”

“ခဏလေးပဲဖြစ်ဖြစ် လိုက်ခဲ့ပါမေမေရယ်”

သူမက မရအရခေါ်သည်။ ခေါ်ဆို ခုတင်အောက်က
သူပြန်ထွက်ဖို့က ယောက္ခမကြီးမရှိမှ ဖြစ်မည်ကိုး။

“သွားပါဆို... မေမေပင်ပန်းလွန်းလို့ နားဦးမယ်”

သူမက အသည်းအသန်ခေါ်သလောက် ယောက္ခမကြီး
ကလည်း အကြောက်အကန်ငြင်းသည်။ သူ ခုတင်အောက်မှာ

ခွေးပျံကာလာသည်။

“ကဲ... သွားတော့သမီးရဲ့၊ မေမေ ခဏလဲ့လိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ယောက္ခမကြီးက လဲ့လိုက်ဟန်တူ
သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် သူ၏ဖုန်းက မြည်ကာလာသည်။ သူ ကမန်း
ကတန်း ပိတ်လိုက်ရသည်။

“ဟဲ့... ဟဲ့ အမလေး ခုတင်အောက်ကလားပဲ အသံ
ကြားတယ်၊ ဘာများရှိနေပါလိမ့်”

“ဘာ... ဘာမှမရှိဘူး မေမေရဲ့၊ မေမေစိတ်ထင်လို့ပါ”

သမီးဖြင့် ဘာသံမှကို မကြားမိလိုက်ဘူး”

ယခုက အလန်တကြားငြင်းသည်။

“ဟုတ်လား... အသက်ကကြီးပြီဆိုတော့ နားထဲ
ဘာတွေကြားနေပါလိမ့်ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် သေချာအောင်တော့
ကြည့်ဦးမှပဲ”

“ကြည့်မနေပါနဲ့အမေရယ် အမေစိတ်ထင်တာပါဆို”

ယခုက တုန်ယင်စွာပင်ဆိုသည်။ တကယ်တော့ သူလည်း
ရင်ခုန်သံမြန်နေပြီဖြစ်သည်။ ဖုန်းကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပင် silent
လုပ်ဖြစ်သည်။ မလုပ်လို့လည်းမရ Power ပိတ်ပြန်လျှင်လည်း
အသံကထွက်ဦးမည်။

“ဟဲ့. . . ငါက သံသယရှိလို့ ကြည့်ချင်ပါတယ်ဆိုနေမှ”

“သမီးစောစောကမှ တံမြက်စည်းလှည်းထားတာ၊ ဘာမှ ကိုမရှိတာ၊ အဲဒါကြောင့်ပြောတာပါ။ ဒါနဲ့ မေမေ လှဲပြီးနားမယ်ဆို နားလေ”

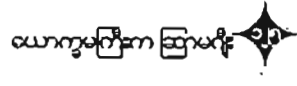
သူမက စကားလမ်းကြောင်းကို ဇွတ်ကြီးလွှဲသည်။ လက်ရှိ အနေအထားက အိပ်ခန်းပြင်ခေါ်ထုတ်ဖို့ထက် အိပ်လိုက်ဖို့က ပိုအရေးကြီးနေသည်ကိုး။ သို့မဟုတ်ပါက ခုတင်အောက်ကို ယောက္ခမကြီး ငုံ့ကြည့်လိမ့်မည်။

“အေးကွယ်. . . နားလိုက်ဦးမယ်၊ ကဲ ကဲ သမီးလည်း သွားတော့လေ မေမေပြောတာ မမေ့နဲ့နော်၊ သားဆီကို ဖုန်းဆက် လိုက်ဦး”

“ဆက်မှာပါအမေရဲ့၊ ဒါနဲ့ သမီး မေမေအခန်းကို သန့်ရှင်း ရေးလုပ်ဖို့ ကျန်သေးတာတွေ ဆက်လုပ်လိုက်ဦးမယ်”

ယမုံတလည်း မရအရပင် ကုပ်ကပ်ကာနေသည်။ မနေလို့ ကလည်းမရ၊ အခန်းထဲမှာ ယောက္ခမကြီးတစ်ယောက်တည်း ကျန်သည်နှင့် ခုတင်အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိမ့်မည်။ ထိုအခါမှ ပြဿနာတက်မည်။

“သမီးဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ သွား အခုချက်ချင်း၊ မေမေ

အနားယူရင် အေးအေးဆေးဆေးမှ အနားယူတာသိရဲ့သားနဲ့၊ စိတ်တိုလာပြီ”

ယောက္ခမကြီး၏ ခပ်ငေါက်ငေါက်အဆိုကြောင့် ယမုံ တစ်ယောက် စိတ်အိုက်သွားဟန်တူသည်။

“ဟဲ့. . . သွားတော့လေ”

ယောက္ခမကြီး၏အသံက ထွက်လာပြန်သည်။

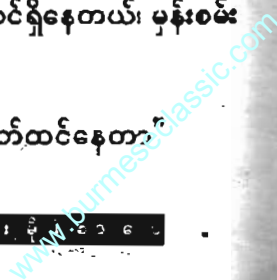
ထိုစဉ်မှာပင် ခုတင်အောက်မှ အမှုန်များကြောင့် စောစော ကတည်းက သူ့နှာခေါင်း ရွစ်ရွစ်ဖြစ်လာကာ ဟပ်ချိုးချိချင်နေ သည်။ ဘယ်လိုမှ အောင်ထား၍မရတော့။ ထို့ကြောင့် ပါးစပ်တို့ အသားကုန်ပိတ်ကာ နှာချိဖြစ်သည်။

“ဟတ်ချီး”

လတ်ဖြင့်အုပ်ထားသည့်ကြားက အသံကထွက်လာ သည်။

“ဟဲ့. . . ဟဲ့ ကြားလား၊ ငါ့ခုတင်အောက်က ကြောင်လား မသိဘူး။ အိမ်မှာ ကြောင်လည်းမရှိဘဲနဲ့၊ ငါထင်တဲ့အတိုင်းပဲထင် တယ်၊ ခုတင်အောက်မှာ တစ်ကောင်ကောင်ရှိနေတယ်၊ မှန်းစမ်း ငါကြည့်စမ်းမယ်”

“ဘာမှမရှိပါဘူးဆို. . . မေမေစိတ်ထင်နေတာ”

ယမုံက အကြောက်အတန်ငြင်းကာ နေပုံရသည်။ သူ
ခွေးတွေပျံကာ ရင်ခုန်သံတွေမြန်လာသည်။

“ရှိရှိမရှိရှိ ကြည့်မယ်ဟယ်၊ ငါက သံသယကို ဘယ်တော့
မှ အကြွေးမထားဘူး၊ မှန်းစမ်း”

“ဒေါ်လေးနဲ့ မမလေးရေ ပန်းခြံထဲမှာ သူ့ခိုးလားမသိဘူး”
ထိုအချိန်မှာပင် ရုတ်တရက်အော်လိုက်သော အုန်းစော
၏အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟော... သူ့ခိုးတဲ့ သွားကြည့်ရအောင်”

ယောက္ခမကြီးက ထိုသို့ဆိုသည်။

“မေမေသွားကြည့်လိုက်၊ သမီး နောက်တလိုက်ခဲ့မယ်”

“ဟဲ့... ငါတစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေမှာပေါ့၊ လာ
လာခဲ့”

ယောက္ခမကြီးနှင့် ယမုံတို့အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်နှင့်
သူ ခုတင်အောက်မှ လှိမ့်အထွက်... .

“ဟ... ဘာကြီးလဲ”

ခုတင်ဘေးမှ ခြေတစ်စုံကြောင့် သူလန်မြန်ကာသွားရ
သည်။

“အုန်းစောပါ အစ်ကိုလေး၊ အစ်ကိုလေးအတွက်

အုန်းစော ဂွင်ဆင်ပေးလိုက်တာ”

“ဟင်... ငါလာတာ နင်သိတယ်ပေါ့”

သူ အံ့အားသင့်စွာပင် မေးဖြစ်သည်။

“ဝင်လာကတည်းကသိတယ်၊ ကဲပါ အဲဒါကအရေးမကြီး
ဘူး၊ ဒေါ်လေးတို့ပြန်မလာခင် အစ်ကိုလေးရဲ့အခန်းကို ပြန်တော့
တော်ကြာ အုန်းစောနဲ့ အစ်ကိုလေးတို့ တစ်မျိုးထင်နေဦးမယ်”

“အေး... ဟုတ်တယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူပြေးထွက်ခဲ့ဖြစ်သည်။ အိပ်ခန်းထဲ
ရောက်ချိန်မှာတော့ သူ အသက်တိုဝအောင် ရှူဖြစ်သည်။

“ဘာမှလည်းမတွေ့ဘူး၊ ဟဲ့ အုန်းစော ညည်းတ ဘာတို့
တွေ့လိုက်တာတုန်း”

ယောက္ခမကြီး၏ ဧည့်ခန်းမှအသံကို သူကောင်းစွာ ကြား
နေရသည်။

“အုန်းစောက လူရိပ်မြင်လို့ သူ့ခိုးထင်နေတာ၊ သူ့ခိုး
မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုလေးပြန်လာတာ၊ အခုပဲ သူ့အိပ်ခန်းထဲဝင်သွား
ပြီ”

ဒါရိုက်တာမကြီး၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာမကြီး၊ စာရေးကြာ
မကြီး မရွှေအုန်းစော၏ စကားကြောင့် သူ ရင်တွေပင် ခုန်သွား

သည်။

“ဝုန်း”

ဝုန်းခနဲအသံနှင့်အတူ ယောက္ခမကြီးနှင့်ယမုံ အခန်းထဲ ဝင်လာကြသည်။ သူ ခုတင်ပေါ်ထထိုင်ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့သား... အသံမပေးဘာမပေးနဲ့ကွယ်”

ယောက္ခမကြီးက ရင်ဘတ်ကိုဖိရင်းဆိုသည်။ ယမုံက တော့ ပါးစပ်ကြီးဟကာ အံ့ဩလို့နေသည်။ အုန်းစောကြောင့် သူ ယောက္ခမကြီးအခန်းထဲမှ ထွက်လာနိုင်သည်ကို ယမုံအား နောက်မှရှင်းပြရမည်ထင်သည်။

“သားက အမေ့ကို သတိရလို့ပြန်လာတာ”

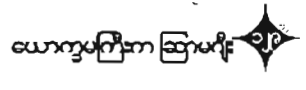
သူ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့်ပင် ဆိုဖြစ်သည်။

“အမလေး... ချွဲနေလိုက်တာ၊ ယမုံ့ကိုသတိရလို့ ပြန်လာတာပါဆိုရင်လည်း အမေက စိတ်မဆိုးပါဘူးကွယ်”

“ဒီမှာ... မိယမုံတို့ကလည်း မေမေ့ကိုအားနာလို့ ရှင့်ကို ပြန်လက်ခံရမှာသိလား၊ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ်ဆိုရင်လေ ရှင့်ကို အိမ်ရိပ် တောင် အနင်းမခံဘူး”

ယမုံကလည်း ခပ်တည်တည်ဖြင့် သူ့ကိုဟောက်သည်။

“ဟဲ့... ဟဲ့ အခုမြင်အခုကိုက်တော့ မလုပ်နဲ့လေ၊

ငါ့နှယ်နော် စိတ်ညစ်လိုက်တာ၊ ကဲ ကဲ ငါသွားနားလိုက်ဦးမယ်၊ ရန်မဖြစ်ကြနဲ့”

ယောက္ခမကြီးက ခေါင်းကိုကုတ်ရင်း ထွက်ကာသွား သည်။ အကြောင်းစုံကိုသိနေသော မရွှေအုန်းစောကတော့ ပြုံးစိစိ လုပ်ကာ ယောက္ခမကြီးနောက်ကနေ ကုပ်ချောင်းချောင်းဖြင့် လိုက် ကာသွားသည်။ သူတံခါး Lock ကို ပြေးချရင်း ယမုံဘတ်ကို လှည့်ကြည့်ဖြစ်သည်။

ယမုံက သူ့ကို မချိုမချင်ဖြင့် လျှာထုတ်ပြသည်။ ‘တွေ့ကြ သေးတာပေါ့ကွာ’ဟု တွေးရင်း ယမုံဆီ သူ ခပ်သွက်သွက်လျှောက် ဖြစ်သည်။

x x x x

A girl draws more than a rope.

မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ကြိုးတစ်ချောင်းထက်

ပို၍ ဆွဲနိုင်၏။

Spanish Proverb

xxxxxx

“နောက်ဆုံးတော့လည်း ဇာတ်ပေါင်းခန်းကို ရောက်သွား ပြီပေါ့ကွာ”

သူ့စကားအဆုံးမှာ သန့်ဇော်က ဝမ်းသာအားရပင်ဆို သည်။

“အခုတော့ ဗူးက ပရုံသီးရုံတင်မကဘူး သခွားသီးတွေပါ သီးကုန်ပြီပေါ့”

ဝင်းခိုင်က ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်ဆိုသည်။

“ဝါတော့ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါအရပဲလေကွာ”

သူ ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“နောက်ဆုံး ဂွေးရင်းသီးတွေပါ သီးချင်သီးလာမှာ”
သန့်ဇော်က အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် ဆိုသည်။ ထိုစဉ်မှာပင်
ဖုန်းကမြည်လာသည်မို့ သူ့ကိုင်းဖြစ်သည်။

“မင်းတို့ပြောတဲ့ ဂွေးရင်းသီးဆီကကွာ ဟဲလို ယမုံချစ်ဆုံး
ပြော... ဘာ အခုပြန်ခဲ့ရမယ်၊ အရေးတကြီး ပြောစရာရှိတယ်
ဟုတ်လား၊ OK တိုယ်အခုပဲပြန်ခဲ့မယ်ကွာ၊ မိန်းမရေ မိန်းမကို
ကိုကိုအရမ်းချစ်တယ်ကွာ”

ပြောပြီးပြီးချင်း ဖုန်းကို သူ ‘ပြတ်’ခနဲနေအောင် နှမ်းဖြစ်
သည်။

“ငါတော့ တော်တော်သောက်ညင်ကပ်လာပြီ”

ဝင်းခိုင်က ပက်ခနဲဆိုသည်။

“မနာလိုမဖြစ်ကြပါနဲ့ လူယိုကြီးတို့ရာ၊ ကိုယ်တိုင်မစွဲကြ
တာနဲ့ပဲ သူတစ်ပါးကောင်းစားတာကို မုဒိတာပွားစမ်းပါ”

သူ ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ဆိုဖြစ်သည်။

“ပြန်မှာသာပြန်စမ်းပါကွာ၊ ကြည့်ရတာ မင်းဝယ်ထားတဲ့
Massage Chair ကြီး ယှက်သွားပြီထင်တယ်၊ အဲဒါကြောင့် အနိပ်
တော်ဆက်ခိုင်းမလို့ မင်းကိုခေါ်တာဖြစ်မယ်”

သန့်ဇော်က အရယ်တစ်ဝက်ဖြင့် နောက်သည်။

“မိန်းမရဲ့အမေလည်း ငါ့အမေပါပဲကွာ၊ ငါ့မိန်းမနဲ့
ပတ်သက်လာရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို ငါက ဖြည့်ဆည်းပြီးသားပဲ”

သူ၏ ပြောင်ချော်ချော်စကားအဆုံးမှာ သင်္ကေတသား
နှစ်ကောင်က ‘ငကြောင်’ဟု မှတ်ချက်ပေးကြသည်။

x x x x

ဧည့်ခန်းမှာထိုင်နေသော ယမုံက သူ့ကိုမြင်သည်နှင့်
ငေါက်ခနဲထရပ်သည်။ သူ့က ယမုံ၏ပန်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖက်ဖြစ်
သည်။

“ကိုကို... ပြည်းပြည်းဖက်ကွား နောက်ဆို ပြည်းပြည်းပဲ
ဖက်တော့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူ နားမလည်စွာပင် မေးဖြစ်သည်။

“မေမေ အိမ်မှာမရှိလို့ မေမေ့ကိုတောင် ပြောမပြုရသေး
ဘူး၊ ကိုကိုကို အရင်ဆုံးပြောပြရမှာ သိလား”

ယမုံက ရုတ်တမ်းအမ်းဖြင့် ဆိုသည်။

“ပြောမှာသာပြောစမ်းပါကွာ၊ ကိုကိုသိချင်လာပြီ”

ယမုံက သူ့နားနားကိုကပ်ကာ ခပ်တိုးတိုးဆို၏။

“ယမုံမှာ ကလေးရှိနေပြီ”

“ဘာ... ငါ့မိန်းမမှာ ကလေးရှိနေပြီ ဟုတ်လား၊ ဘာ
ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ၊ မှန်းစမ်းပါဦး၊ နားထောင်ကြည့်ရအောင်”
သူ ဝမ်းသာအားရပင် ယမုံငိုက်နားကို နားကပ်ကာ
ထောင်ဖြစ်သည်။ ဘာသံမှမကြားရ။

“ဘာသံမှလည်း မကြားရသလိုပဲ”

“ဘယ်ကြားရမှာလဲ၊ ကြားရမယ့်အချိန်မှ မရောက်သေး
တဲ့ဥစ္စာ၊ ဘာမှလည်းမသိဘဲနဲ့ဝှက်”

ယမုံက ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ရုတ်တမ်းအမ်းဆိုသည်။

“အလကားနောက်တာ၊ အထဲက သားလား သမီးလေး
လားမသိဘူး လှမ်းပြောနေတယ်၊ ဘာပြောလဲသိလား”

သူ ရုတ်နောက်နောက်ဆိုဖြစ်သည်။

“ဘာတဲ့လဲ”

ယမုံက ရုတ်တိုးရုတ်တန်းဖြင့် မေးသည်။

“နေပါဦး... သေချာအောင် နားထောင်ကြည့်ဦးမယ်”

သူ ယမုံဇိုက်နားကိုကပ်ကာ နားထောင်ချင်ယောင်ဆောင်
ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ဘာသံမှမကြားပါ။

“ဖေကြီးတဲ့. . . သူက ဖေကြီးနဲ့ မေကြီးလို ချောချောလှ
လှလေး ထွက်ခဲ့မယ်တဲ့၊ အိမ်မှာရှိတဲ့အဘွားလို ရုပ်ဆိုးဆိုးကြီး၊
မဖြစ်စေရဘူးတဲ့”

တကယ်တော့ နောက်မှာ ယောက္ခမကြီးရောက်နေသည်
ကို သူမသိ။ ယမုံက ညစ်တုတ်တုတ်ပြုံးသည်။

“ဘယ်လို နောက်တစ်ခေါက် ယမုံကိုပြောပြပါဦး”

“ဪ. . . ကလေးတစ် ဖေတွေ အဖေတွေလိုပဲ
ချောချောလှလှလေး ထွက်ခဲ့မယ်တဲ့၊ ယမုံမေမေလို ရုပ်ဆိုးဆိုးကြီး၊
ရုပ်မချောတချောကြီး မဖြစ်ပါဘူးတဲ့”

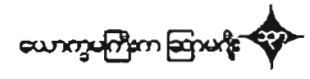
“ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

‘ဟုတ်လား’ဆိုသော ယမုံအဖေကို သူ ‘ဟုတ်တယ်’ဖြစ်
သည်။

“နောက်မှာ ဘယ်သူရှိလဲ ကြည့်လိုက်ပါဦး”

ယမုံ၏စကားကြောင့် သူ နောက်တို သမင်လည်ပြန်
ကြည့်ဖြစ်သည်။ နောက်မှာရောက်နေသူကတော့ ယမုံ၏မေမေ

သူ၏ချစ်စွာသော ယောက္ခမကြီး။ မျက်နှာကြီးနိပြီး သူ့ကိုကြည့်တာ
နေသည်။

“အမေ”

သူ ရင်ထဲမှလာသောအသံဖြင့် ခေါ်မိသည်။ ယောက္ခမ
ကြီးကတော့ သူ့ကို မျက်လုံးစုံမှိတ်၍ အာခေါင်ခြစ်ကာ တစ်ခွန်းထဲ
အော်သည်။

“ဟဲ့အကောင်. . . သေနာကျလေး”

ပျော်ရွှင်ကြပါစေ။

ပြည့်ပိုင်ပျားအိမ်

pyaepainghmuecain @ gmail.com

